

Izrael a Církev — část 1.

(Izrael v Egyptě)

¹ ...Opravdová modlitebna. A vracel jsem se zpátky mnohokrát, na hodinu nebo dvě a možná *jen* na jednu bohoslužbu. Toto je poprvé, co jsem se vrátil, abych se pokusil mít probuzení. Začínáme dnes večer.

² Probuzení, podle mého názoru, nespočívá v tom, abychom přivedli nové členy. Probuzení nespočívá ve velkém počtu obrácení. I když tyto věci probuzení provázejí. Ale probuzení znamená obživit to, co jste už měli. Prostě je obživit.

³ A já teď — máme tady skvělého pastora, bratra Nevilla, který sedí tady na místě vpředu; dnes má trochu chrapot, protože se nachladil. A já bych to chtěl říct na rovinu. V minulosti, když jsem tu byl, byl jsem pastorem, uváděl jsem písně, měl jsem na starosti peněžní sbírky, platil jsem dluhy, byl jsem vrátným a byl jsem tesařem. A vybíral jsem prostě popel z kamen a dělal jsem všechno, co bylo potřeba a současně jsem pracoval v technických službách. Sedmnáct let toho... Byl jsem tady; a jsem dnes večer za tuto malou starou budovu moc rád. Je to pro mne opravdu jako rodiště. Není to nějak zvlášť důkladně provedeno, nemá obrovské rozměry, ale je to domov. A cítím se tu velmi dobře. A jsem za to tak rád.

⁴ Naše shromáždění se teď budou skládat asi z pěti večerů, až do neděle večer. A budeme vyučovat z Písem, *bude to* nauka.

⁵ A teď v tom vyučování, ono se nebude skládat z ničeho jiného než z Bible. No a potom... a v těch shromážděních, chci to opravdu vysvětlit hned na začátku, že máme opravdu dobré zázemí; důvěřuji vám — to chceme na prvním místě. Budeme dbát na pořádek a nařízení, a všechno to ostatní, co děláme, než budeme mít modlitbu a zahájíme ty bohoslužby. A teď mám v úmyslu, dá-li Pán, dnes večer mluvit na téma Církve, pět *následujících* večerů na téma Církve. První večer, to znamená dnes, bude Izrael v Egyptě. A zítra večer, dá-li Pán, bude Východ a u Rudého moře. A potom další večer Před bronzovým hadem. Pak v sobotu večer V Kádesbarne. A v neděli večer bychom je chtěli přivést do Zaslíbené země. A to jsou všechno biblické nauky. Přineste si svoje Bible, protože to bude prostě Písmo za Písmem.

⁶ Přicházelo mnoho telefonátů s prosbami o modlitby za nemocné

a tak dále. Ale já jsem se tomu trochu vyhýbal. Snažím se udržet svoji mysl striktně na učení Bible. A teď nevím, co náš Pán udělá. Čekáme na pozvání ze zámoří, abychom odjeli do zámoří. Uvažoval jsem, že by to byl možná potom nádherný čas. Možná se bratr Neville bude do té doby cítit lépe a může to vzít a pokračovat dál v tom probuzení. Rád bych viděl, kdyby to trvalo až do Velikonoc. A potom bych tady rád měl na Velikonoční ráno velkou bohoslužbu křtu. Nebylo by to nádherné? Prostě čas pro mnohé z nás, aby byli pokřtěni. Věřím, že tu jsou nějakí mladí lidé, kteří mají být pokřtěni. Když jsem se teď zmínil o mladých lidech - myslím si, že tu máme několik návštěvníků. Já přesně nevím, kdo sem chodí a kdo ne. Prostě nevím...

7 ...začít od 12. kapitoly a vy mějte tužku a papír. Máme tady navíc několik Biblí, pokud by někdo chtěl Písmo sledovat s námi a chtěl by si jednu vzít; někdo ze starších vám ji teď rád přinese, pokud zvednete ruku. Máme tady pět nebo šest Biblí.

8 Ty další, to jsou, bratři, jenom Nové zákony, ale my budeme dnes večer většinou ve Starém zákoně.

9 Při studiu Písma jsem byl obviňován, že ve velkém měřítku používám typologii. Přičemž typologie je *jednoduše* znázorňování toho Starého Novým. Řeknu vám, proč to dělám. Dělám to proto, protože učenci, a tak dále, někdy, aby vyložili Bibli, její termíny nebo výslovnost, používají velká slova. Pro mě je postačující vzít Bibli krále Jakuba. Ona procházela bouřemi víc než kterýkoli jiný překlad. A já tomu prostě takhle věřím. A věřím, že všechna Písma vyučují, že všechno ze Starého zákona bylo stínem těch věcí, které měly přijít.

10 Proto, když se budu přibližovat k tamté stěně a přede mnou tam bude můj stín, to ukáže něco podobného tomu, čím jsem, když se tam přibližuji. To ukáže, jestli jsem čtyřnohá šelma nebo jestli jsem pták nebo cokoliv. Ten stín to oznámí. A Starý zákon byl stínem nebo typem Nového zákona. Celý Starý zákon ukazoval na Golgotu. Věřím, že s pomocí Ducha svatého v průběhu těch příštích týdnů, vlastně nevím jak dlouho, ale budu schopen dokázat z každé kapitoly Starého zákona, že hovoří o Ježiši Kristu. A že všechno se vyplnilo v Ném. A že v Ném jsme dokonalí. Jak jednoduše to Bůh udělal. V Kristu jsme dokonalí.

11 Tedy, člověk se vždycky snažil spasit sám a dělal různé věci, díky kterým by mohl být spasen. Ale v Novém zákoně to nikdy nebylo o nějakých našich vlastních skutcích. Je to milostí, kterou jsme spaseni skrze víru. Jediná věc, která tě může spasit, je milost. Před chvílí jste

zvedli ruce, protože jsem nevěděl, kteří jsou tady v této církvi zdejšími členy a kteří ne. Abych viděl, jak jste vyrovnáni s křesťanstvím. A zdá se, že vás tady dnes večer je asi devadesát devět procent křesťanů. A doufám, že ti ostatní už také.

¹² Tedy, kniha Genesis je biblická kapitola semene. To je začátek. Slovo „Genesis“ znamená počátek. A zítra večer musíme vejít do Exodu, abychom přivedli děti ke Slovu... „Exodus“ pochází ze slova „vyvolat, vyjít“. Děti Izraele byly vyvedeny. V průběhu jejich vyjití vyšli z Egypta do Zaslíbené země, kterou jim Bůh dal. Abyste teď mohli dostat správný obraz tehdejší církve a přirovnat ji k dnešku, musíte se vrátit k semenu a přivést to do vyjití, než ten exodus můžete realizovat. Vy teď přinášíte do... kde můžete vidět, kde se nachází církev a jak se usadili v Egyptě, a potom uvidíte, jak je Bůh vyvolal. A pak ve zbytku týdne půjdeme rovnou k takovýmto místům Písma. A dnes večer chceme během toho vyučování použít mnoho mnoho míst Písma, dá-li Pán.

¹³ No, první věc, kterou chceme zjistit, je, proč ta největší věc, kterou jsem mezi křesťany na celém světě našel, proč je to strach. Oni se stále bojí. Když přijde nějaká malá nemoc, oni se bojí. Mnohokrát... Někdy se dívám a cítím to spolu s vámi, ale to, o co se mi dnes večer jedná a i v průběhu toho příštího týdne, je, abych se pokusil zapudit tento strach Božím Slovem. Přijďte teď za mnou a řeknete: „Dobře, bratře Branhamo, teď tomu věřím, věřím, že na světě existuje pouze jediný způsob, jak to dokázat.“ No, nemohl bych se držet prožití někoho jiného, nějakého církevního rituálu. Existuje pouze jediný pravý důkaz... toho, o čem to všechno je. Je to Boží Slovo.

¹⁴ Tedy, pokud Boží Slovo říká určitou věc, pak já tomu musím věřit, že to je pravda. Nedávno tady byl jeden mladý kazatel a přišel za mnou. A vyprávěl mi o určité situaci. A řekl mi, že se za to modlil. A řekl, že Pán mu zjevil, že to bude jistým způsobem. A já jsem se na něj tak trochu podíval a řekl jsem mu: „Bratře, to je velmi hezké.“ Řekl jsem: „Vážím si toho, že Pán pro tebe takovou věc udělal. Ale dovol, abych ti něco řekl. To je v rozporu...“

On řekl: „Přece to vidění přišlo od Boha.“

¹⁵ Řekl jsem: „Nemohlo, bratře. Protože to je v rozporu se Slovem.“ No, všechny věci musíme dokázat Písmem. Ne to, co... Pokud to je v rozporu s mojí vírou, a přesto to tak říká Písmo, Písmo má pravdu a já se mýlím. Vidíte. Písmo má vždy pravdu a jediný způsob, jak můžete něco docílit, je vrátit se do Písma. Je to pravda?

¹⁶ No, rád bych vás slyšel říct „amen“, když tomu věříte, rozumíte? „Amen“ znamená, „ať se tak stane“. Tedy, nemůžeme... Jednou se mě někdo ptal, no, dokonce dnes, na jistou osobu, která byla v určité věci, kterou dělala, úspěšná. A řekl: „Ó, bratře Bille, v tom musí být Pán.“

Řekl jsem: „Nemůže.“

„Ó,“ řekl, „oni přivádějí duše ke spasení.“

¹⁷ Řekl jsem: „To tak být nemůže. Protože jestli to tak je, je to v rozporu se Slovem.“ A Bůh nejedná tak, že řekne něco a pak řekne něco jiného. On bude celou dobu mluvit jednu věc. Rozumíte? Bůh nemůže lhát. Bůh je neomylný. Jeho slova jsou... Aby mohl být Bohem, musí být suverénní, rozumíte? A On má...

¹⁸ A teď řeknete: „No, nemyslíš si, že když tady Bůh něco udělal, i když Jeho Slovo říká...”

¹⁹ Řekl jsem: „Ne. Bible říká: ‚Ten, kdo něco ubírá nebo přidává k tomu, co je v této Knize, bude kvůli tomu vyňatý z Knihy života.‘“ A tak, to je ten důvod. Vždy u všeho, ne skrze prožití, nebo podle toho, jak to vypadá, ale podle toho, jak to říká Boží Slovo. Tedy, Nový zákon, Pavel říká: „I kdybychom my, anebo i kdyby přišel anděl z nebe a učil jakoukoli jinou věc kromě toho, co jste slyšeli...” to je Galatským 1:8, pokud si to chcete poznamenat. „...ať je proklet.“ A proto se teď vraťme a vezměme ten začátek a přesvědčme se, jak spolehlivé je toto Slovo.

²⁰ Tedy, uchovejte si to v mysli, a když budeme pročesávat tuto Bibli, uvidíte, že Boží mlýny melou pomalu, ale jistě. Někdy to může vypadat, že je to vzdáleno milion kilometrů, ale to celou dobu mele. A jednoho z těchto dnů to bude tady. Bez ohledu na to, co... vezměte prostě kteroukoli... kéž bychom teď měli čas, abychom tady provedli asi šesti nebo osmiměsíční studium Bible a vzali knihu Genesis a vůbec se od ní nevzdálili. A věřím, že v průběhu následujících tří nebo čtyř týdnů studování knihy Genesis bychom uviděli, jak každé vlákno z ní prochází celou Biblí. Každé Slovo z ní.

²¹ No, já osobně jsem teď studoval knihu Genesis dva roky. A stále - teď ji procházím podruhé, a znovu v ní nejsem ještě ani v polovině. To bylo... Trvalo mi to celé týdny, když jsem procházel dvěma nebo třemi verši. A zjistíte, že v tom semeni... Jestli chcete vědět, jakého druhu bude vaše úroda nebo co to roste na poli, vraťte se a zjistěte, jaké to bylo semeno. Semeno zrodí přesně to, co to bylo. Ono zrodí svůj druh.

Kukuřice zrodí kukuřici. Koukol zrodí koukol. Pšenice pšenici. Cokoli to je, to prostě zrodí to, čím bylo to semeno. A všechny ty kulty a povstání a všechny tyto věci a dnešní izmy, z Boží milosti, každý z nich je popsán v knize Genesis, kde to mělo svůj počátek. A teď to má prostě jen jiné jméno. Ale sledujte působení Ducha v tamté době a sledujte, jak to působí dnes, a uvidíte, že to je úplně stejná věc. A přátelé, některé z těch věcí jsou překvapující. Byli byste překvapeni, kdybyste poznali, že některé z těch věcí probíhají v nejvyšších církevních sférách.

²² No, jen se podívejte na toho ducha, jak přišel tam v minulosti v Kainovi. Jak to dále procházelo skrze Chama a dál skrze Nimroda do Babylonu. Z Babylonu to šlo dál až do dnů příchodu Ježíše. Učitelé, studenti Bible. A oni nerozpoznali Pána Ježíše Krista. A oni tam stáli, ti naleštění učenci, svatí muži, spravedliví, kteří znali Slovo prostě do posledního písmene, a kdy to bylo a jak to bylo napsáno, znali to z paměti skrz na skrz, každý svitek a všechno. Musel se narodit podle určitého lidského nebo kněžského rodokmenu, nebo pokolení, které vzešlo, aby byl knězem, naleštěným učencem. Dnešní studenti *kněžských* seminářů by zůstali za jedním z nich daleko vzadu. A přesto nepoznali Ježíše?

²³ A když Ježíš přišel, oni byli svatí muži, a Ježíš řekl: „Vy jste z vašeho otce ďábla.“ Řekl: „Vy se mýlíte, neznáte ani moc Boží ani Slovo Boží.“

²⁴ Dokážete si představit Pána Ježíše Krista, jak nazývá svaté spravedlivé učence a studenty Bible ďáblem? Ale On to udělal. A jestli se vrátíte, zjistíte, odkud to přišlo. A sledujte, to je dnes na pochodu s hroznou silou. Souhlasí to? Sluší se ti, můj bratře, sestro, zvážit to, co posloucháš. A nikdy nepodceňuj satanovu svůdnou sílu. Nikdy ho nepodceňuj. On je uhlazený, jak jen může být. A antikristův duch, to není komunismus. Ne. Antikristův duch je tak blízko jako ta opravdová věc, že by to svedlo samotné vyvolené, pokud by to bylo možné. Ježíš to řekl u Matouše 24. Je to nábožný duch. Ó, vždyť Kain a Abel byli bratři. Vrána a holubice sedají na stejném hřadu. Ezau a Jákob byli bratři. Jidáš a Ježíš byli ze stejné církve. Jeden byl kazatel a ten druhý pokladník. Vidíte to? To je vždy prostě svůdné. Lež, kterou Kain... Satan řekl Evě, to byla devadesáti procentní pravda. Devadesát procent pravdy. A ta lež, kterou můžete říct... Jak jsem slyšel lidi obcházet některé části v Písmu, prostě aby se vyhnuli... protože to raní teologii. Vidíte? Ale jestli tato část je správná, tamta část je také správná. Dejme to dohromady a udělejme, aby to sedělo skrze celou

Bibli.

²⁵ Tedy, na začátku, když Bůh... Nebudeme mít prostě čas vrátit se tak daleko, ale budeme to tady procházet na počátku církve. To bylo, když Bůh... Tedy, slovo „církev“ znamená „vyvolaná“. Vyvolaný lid. A já věřím, že v každé denominaci pod nebem dnes musí být nějakí dobří lidé, v každé z nich. A věřím, že když přijde Ježíš, bude to vyvolaná skupina. A věřím, že jsme na hony vzdálení příchodu Páně, co se týče církve, náš stav není vůbec způsobilý pro příchod Páně.

²⁶ Nedokážeme mít ani víru v Boží uzdravení, natož abychom byli vytrženi. Něco se musí stát. Když někdo mluví o vytržení a řekne: „O čem to mluvíš?“ Někteří z těch lidí... členové církvi mluví o Božím uzdravení: „Já něčemu takovému nevěřím.“ Oni nevidí. Říkají: „No, myslím si, že on je zhypnotizoval.“ Jak by vůbec taková osoba mohla jít do vytržení? Jak by mohla dojít ke vzkříšení z mrtvých? Když tam není nic, co by mohlo být vzkříšeno? Tam není nic, co by ho mohlo vzbudit z mrtvých. Je to jenom pokrytecká mentální duševní záležitost.

²⁷ Když řekneš: „Věřím, že Ježíš Kristus je Syn Boží,“ to je v pořádku. Ale bratře, jestli to nevyplývá ze srdce, pak je to pouze mentální. A to nemůže vycházet ze srdce, dokud o tom Duch svatý nevydává svědectví. Ježíš řekl: „Nikdo,“ nebo Bible to říká: „Nikdo nemůže říct, že Ježíš je Kristus, jenom skrze Ducha svatého.“ Nemůžete to říct sami ze sebe, Duch svatý to musí mluvit z vás. Pohledte, když Ježíš... Když Petr Ho vyznal, řekl: „Ty jsi Kristus, ten Syn živého Boha.“

²⁸ On řekl: „Blahoslavený jsi, Šimone, synu Jonáše, protože tělo a krev ti to nezjevily, ale můj Otec, který je v nebi. A Já ti říkám, že ty jsi Petr a na té skále postavím svou církev a brány pekla ji nepřemohou.“ Je to tak? A tak vidíte, kde se nacházíme. Ted', samozřejmě.

²⁹ Ted' bychom chtěli začít na počátku. Bůh volal dolů a vyvolal svůj lid. Mluvím příliš hlasitě, bratře Todde, nebo potichu? Trochu moc hlasitě. Je mi líto. Já... Tohle zařízení má silný hlas a já jsem byl zvyklý na velké staré stodoly a posluchárny a *mluvit* venku a tak dále. A tak si myslím, že řvu moc hlasitě. Ale nemyslím to tak, že bych na vás chtěl křičet.

³⁰ Tedy v 1. Mojžíšově ve 12. kapitole chceme zahájit náš první večer.

Nebo byl řekl HOSPODIN Abramovi: Vyjdi ze země své a z příbuznosti své, i z domu otce svého do

země, kterou ukáži tobě.

A učiním tě v národ veliký, a požehnám tobě, a zvelebím jméno tvé, a budeš požehnání.

Požehnám také dobrořečícím tobě, a zlořečícím tobě zlořečiti budu; ano požehnány budou v tobě všechny čeledi země.

³¹ Abraham, když vycházel z Babylonu se svým otcem, tam do země Sinear... Sinear, údolí Sinear, kam putovalo mnoho duší po zničení Babylonu, nebo po tom zmatení, které se stalo. Abrahamův otec, rodič, přivedl Abrahama a své milované do Sinear. A v celé té zemi mezi všemi těmi lidmi Bůh našel milost u jednoho člověka, nebo spíše jeden člověk našel milost u Boha. Chci, abyste si všimli, že to je počátek křesťanství, církve. A chci, abyste se všimli, že to nebylo proto, že Abraham byl dobrý člověk. Bylo to proto, že Bůh si Abrahama vyvolil a vybral. To nebyl Abraham, který si vybral Boha, to byl Bůh, který vybral Abrahama. Vidíte to? A teď sledujte.

³² Tedy, jak to bylo tehdy, tak je to i dnes. To ne vy si vybíráte Boha, je to Bůh, který si vybírá vás. No, tohle může být velmi silné. Chci, abyste si všimli, že ihned po tom zvolení nastává oddělení od všeho ostatního. Jakmile On povolává, On vybírá, povolává, pak když povolá, to tě odděluje od všeho, co se na tebe nalepilo. To dokazuje, že to není denominace, že to nejsou dva nebo tři lidé pohromadě. On to očekává od každého jednotlivce. Amen. Je to osobní záležitost s každou osobou. To není proto, že moje matka je spasena, proto jsem spasený i já. Je to proto, že Bůh mně vybral v Kristu. Chci, abyste to uviděli. Ne vy vybíráte sami sebe, to není vaše volba. To, kolik jste se modlili. Jestli jste obrátili novou stránku. Vy s tím nemáte nic společného. Bůh... Ó. Když uvidíte pravdu. Říkáte: „Ty myslíš, že já jsem se k Pánu neobrátil?“ Ne, příteli. Ty jsi neměl vůbec žádnou možnost se k Pánu obrátit. Celá tvoje přirozenost a celá tvoje povaha byla proti Bohu.

³³ Povolal tě Bůh. Vždy to tak bylo. Když člověk na počátku v Edenské zahradě zhřešil; podívejte se na povahu hříšníka. Skryl se. To měl být Adam, který měl volat Boha. Adam se skryl a Bůh volal Adama. Vidíte to? To je povaha hříšníka. Schovat se. Utíkat. Schovat se za něco. Avšak Bůh volal. Ó... Milost. Úžasná milost. Volající Bůh.

³⁴ A teď si všimněte, vy říkáte, ó, to byl Adam s Evou. Ale přes celou Bibli to je vždy stejné. Ježíš řekl: „Nikdo nemůže přijít ke mně, jedině když ho přitáhne můj Otec.“ Souhlasí to? To je tedy Slovo. A

takovým způsobem to chceme. Slovo. Pak víte, na čem stojíte.

³⁵ Kolik z vás tady, nebo křesťanů *tady* dnes večer, si uvědomuje, že jste křesťany; že něco ve vás říká, že jste křesťané? V pořádku. Vidíte. Měli byste být nejšťastnějšími lidmi na světě. Měli byste tomu prostě věřit. Ach, to je jednoduché... vzít na to Boží Slovo. No, předtím, než ses mohl stát křesťanem, Bůh tě volal. Ne ty jsi volal Boha, Bůh volal tebe.

³⁶ Tedy, On volal Abrahama a on je ve víře otcem nás všech. Všimněte si, On teď řekl: „Abrahame...” No, to je vyvolení. Chtěl bych velice silně zdůraznit tu otázku vyvolení. Protože to je pravda. No, vy jste se nestali křesťany jen shodou okolností. Protože jste se stali křesťany předtím, než jste byli na tomto světě. Než jste se narodili, Bůh vás ustanovil, abyste byli křesťany, od Edenské zahrady. Před založením světa.

³⁷ Ó, říkáte: „Je to pravda, bratře?” To je pravda. Bůh předtím, než jste o čemkoli věděli; byl čas, že jste věděli, že vaše mysl je na to teď zatemněná. Na zemi byl pouze jeden člověk, který věděl, že byl předtím, a to byl Ježíš. On řekl: „Oslav mne, Otče, slávou, kterou jsem měl u Tebe před založením světa.” On byl vtěleným Bohem. On se mohl přenést tam dozadu a věděl, co to bylo. Ale naše rozumy jsou tam zatemněné. Ale my jsme byli ustanoveni, předurčení... Víte, co to znamená předurčit? Je to cíl něčeho, co bylo Bohu předem známo. Amen. To teď není odstředěné mléko.

³⁸ Všimněte si, věřím, že to je něco, co bychom měli raději na chvílku probrat. Obrátte se se mnou do 1. kapitoly k Efezským a čtěme tam, protože se obávám, že vám to uniká a myslíte si, že to říkám já. To nejsem já. Poslouchejte teď pozorně, během chvílky se dostaneme k církvi.

³⁹ Pavel mluví, oslovuje v Efezským 1 bezprostředně, přímo církev. To je to, co děláme dnes večer. To není pro nemluvnata, to je pro dospělé. Ne pro nemluvnata, malá nemluvnata, já mám jedno takové tam vzadu, které se zrovna učí chodit, ono se zvedne a spadne a opět vstává. A myslí si, že dělá něco velkého. Kdysi jsem to dělal i já, ale teď už jsem muž. Zanechal jsem dětských věcí. My teď máme přicházet k plné nauce. Mám rád ta dobrá starodávna shromáždění s křikem, kde prostě tleskáme nebo křičíme a máme dobrý čas. Když máme velké mocné bohoslužby a tak dále. Když si takřka zatančíme na bublině. Ale počkejte, když pak přijde čas zkoušky sil, pak nevíte, na čem stojíte. Vraťme se tedy a zjistíme to. Zjistíme, co nás k tomu

vede, že to děláme. Vraťme se k základům. Abychom viděli, kde jsme.

40

Pavel, podle Boží vůle apoštol Ježíše Krista... (Já to prostě miluju. Neposlaly mne nějaké semináře pro duchovní) ***...podle Boží vůle svatým, kteří jsou v Efezu...*** (Teď sledujte, on je oslovuje) ***...věrným v Kristu Ježíši:***

Sledujte, přímo oslovuje koho? Ne hříšníky, ne nemluvnata, ale ty, kteří jsou dospělí.

Pavel, podle Boží vůle apoštol Ježíše Krista,...

Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista.

Požehnaný buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás požehnal veškerým duchovním požehnáním v nebeských místech v Kristu.

41 Ó. Vidíte, koho on oslovuje? Ne nějakou skupinu nemluvnat. Ale lidi, kteří seděli v nebeských místech a byli požehnání. A teď řekl: „Vy něco víte. Byli jste vyučeni. A jste spaseni. A já vám chci říct, o čem to všechno je.“ Ó, já to mám rád, a vy? „Chci na chvíli postavit vaše nohy nahoře v nebesích, místo abyste byli stále tak připoutáni k zemi.“ Teď říká: „Chci vám to říct. Chci vám dát malé povzbuzení, malé probuzení, malou stimulaci.“ Amen. Mám tu stimulaci rád. To tě tak trochu posilní, obzvlášť když víš, kde bys mohl říct, že to je TAK PRAVÍ PÁN.

42 Tedy, „Chci k vám mluvit,“ říká, „k vám, kteří sedíte v nebeských místech v Kristu Ježíši, kteří jste požehnáni spolu veškerým duchovním požehnáním Božích darů projevujících Božské uzdravení, proroctví a vše ostatní. Teď jste dospělí lidé, chci k vám hovořit. Toto adresuji vám.“ Teď sledujte. „Poněvadž...“ Amen. Tady to teď je. Doufám, že to opravdu... Nechám to rovnou opravdu dobře vsáknout. Protože vám to prospěje, a možná to prosákne až do morku kostí.

Poněvadž nás v něm vyvolil...

Kdo to udělal? „Uslyšel jsem to a teď přicházím...“ Ne, nikdy. „On vyvolil...“ „Vyvolil“, čas minulý, „vyvolil nás“, církev, „v Něm...“ Jak dávno, Pavle? Minulý týden, nebo když jsi měl probuzení? Ne. Před založením světa.

43 Ted' můžete plout na oblaku, vidíte? On udělal co? On nás vyvolil v Něm, v Kristu, před založením světa. Kéž bychom měli trochu času přejít k Jobovi 7:37 (38: 4–7) a podívat se tam, kde on řekl: „Kde jsi byl, když jsem pokládal základy světa? Než jsem položil základy země. Můžeš mi oznámit, kde jsou přípevněny? Nebo kde jsi byl, když jitřní hvězdy spolu prozpěvovaly a synové Boží jásali radostí?“ Říká Jobovi: „Přepásej se teď jako muž, chci s tebou mluvit.“

44 Tedy, Pavel řekl, že On nás vybral v Něm, Církev, před založením světa. Sleduj teď.

...abychom před jeho tváří byli svatí...

Ne svou vlastní svatostí. Ty jsi řekl, že věříš ve svatost, bratře Branham? Jistě. Ale ne ve svou, v tu Jeho. Moje svatost, to není nic. Dokonalý je On. Dobrá, říkáš: „Pak věříš, že můžeš pít, nebo...“ Ne, nic takového jsem neřekl.

45 Podívejte se. Pšeničné zrno může zrodit pouze pšenici. Ono nemůže zrodit koutol. Tam není žádná touha, tam není žádný život, aby se pomocí toho mohl narodit koutol. A jestli jsme v Kristu Ježíši, nebudme svedeni. Raději to teď bedlivě prozkoumejte. Rozumíte? Jestli pořád říkáte: „No, mě to neodsuzuje, když dělám to a tamto, nebo když jdu tam, mě to neodsuzuje, když dělám ty věci toho světa.“

46 Ted' vás trochu zraním. Přidržte si peří. Ale právě toto je jeden jistý důkaz, že jste s Kristem nikdy nebyli. Nebyli jste nikdy znovuzrozeni. Kdo miluje svět nebo věci toho světa, láska Boží v něm není. Jestli jste to prostě přestali dělat proto, že víte, že byste to měli udělat, a přestali jste s tím... To je znamení, že jste se ještě nikam nedostali. A když se ta věc ve vás stane mrtvá a její přirozenost tě opustí, pak je tam uvnitř jiná osoba, a to může zrodit pouze Ducha svatého, který byl v Kristu; to v tobě rodí život podobný Kristu. Nic, co děláš ty, ale co udělal On. On to vybral před založením světa.

47 Někdo řekne: „No, vím, že jsem byl spasen, protože jsem přestal kouřit.“ Kvůli tomu jsem nebyl spasen. Kvůli tomu jsi nebyl spasen. Byl jsi spasen, protože tě Bůh vyvolil před založením světa, abys byl spasen. To je učení Písma. Amen.

48 Ted' to vidíte. Začínáme zjišťovat, že to nejsme my. Je to On. Vidíte? On si nás vybral. Abraham nemohl říct: „Sláva Bohu. Sestoupil jsem z Babylonské věže. Haleluja. Takhle jsem byl spasený.“ Pak tedy spasil celý ten zástup, jestli to je ten důvod, proč to udělal. Rozumíte? On to neudělal. On vybral Abrahama. A to byl samotný počátek našeho

spasení, které člověku bylo dáno, když On ho povolal a vyvolil a předurčil ho a dal mu zaslíbení a uzavřel smlouvu s Abrahamem a jeho semenem na věky. No, mohli bychom tady jít dál a přečíst si o tom celou kapitolu, ale nemáme na to čas.

⁴⁹ Tedy, Bůh povolal... sledujte. Když tady povolal Abrahama, povolal ho na základě vyvolení. Ne proto, že on byl; *ale* protože to byl Bůh. A On ho vyvolal zprostřed jeho lidu a požehnal mu a řekl mu: „Já tě spasím.“ A později řekl: „Vrátíš se ke mně ve zralém věku.“ Předtím než udělal cokoli, čím by si to zasloužil, Bůh si ho zvolil. Řekl mu: „A nejen tebe, ale i tvé semeno po tobě.“ Ó. Všimněte si. „A on se vrátil...“ Devátý, osmý verš. Přečtěme si tady z toho ještě kousek dál o té další věci.

I vyšel Abram, tak jak mu byl mluvil HOSPODIN, a šel s ním Lot. (Byl pak Abram v sedmdesáti pěti letech, když vyšel z Cháran.)

A vzal Abram Sarai manželku svou, a Lota syna bratra svého, a všechno zboží...

⁵⁰ Teď sledujte, on rovnou tady udělal něco, co mu Bůh řekl, aby nedělal. Abraham vzal Lota, svého synovce a vzal svého tatínka. Ale On mu vůbec neřekl, aby bral svého tatínka, ale on ho stejně vzal. A každý čtenář Bible... Přečtěte si to zítra v 1. Mojžíšové, když budete mít čas. Všimněte si, že to byla moucha v masti, dokud ten starý muž nezemřel. On byl celou cestu kamenem úrazu, a stejně tak Lot. Bůh povolal Abrahama, ne Lota. On povolal Abrahama, ne jeho tatínka. Dobrá, řeknete: „A co Sára?“ Muž a jeho žena jsou jedno. Rozumíte? Jsou jedno tělo, říká to Bible. Dobře. Ale On povolal Abrahama a požádal ho a řekl mu, aby se oddělil od všeho, co měl, a aby odešel do cizí země.

⁵¹ Podívejte, oddělení se, odchod do cizí země, o které nic nevíte. To je křesťanství. Oddělení se od věcí toho světa, protože Bůh tě povolal. Vejít do jiné země, abys bydlel mezi lidmi, které neznáš. Abys byl poutníkem. Amen. Když na to pomyslím, sotva mohu mlčet. Poutník, cizinec. Starý Jákob umíral, seděl před faraonem, a řekl: „Tolik a tolik let bylo času mého putování.“ Amen. Kým byl? On začal přicházet k sobě. Ten malý chlapík udělal tolik zla. On věděl, že tady byl jen poutníkem.

⁵² Teď si všimněte. Přicházíme k osmému verši a Bůh tady dává Abrahamovi zaslíbení, jak jeho, i jeho semeno po něm, spasí. Teď s ním uzavírá nepodmíněnou smlouvu. To se nestává tak docela kvůli tomu,

že to byl on, že to byl Abraham. On neřekl: „No, Abrahame, jestli ty uděláš tohle. Jestli uděláš tamto.“ On řekl: „Abrahame, já jsem to už udělal. Ty už nic dělat nemusíš. Já jsem to udělal sám.“ Amen, ó. Když na to pomyslím. Bůh to sám udělal nepodmíněně.

53 Boží smlouva je nepodmíněná. Říkáte: „No, bratře, přestal jsem jíst maso. Nedělám tohle. Já...“ Bratře, to s tím nemá nic společného. To není v tom, jestli jíš maso nebo nejíš maso. Nebo jestli dodržuješ sobotní dny nebo novoluní. Nebo jestli chodíš v neděli do nedělní školy nebo cokoli to je. Ty jsi spasen nepodmíněně. Pak řekneš: „Bratře Branham, jestli jsem tedy spasený, sláva Bohu, můžu si dělat, co chci.“ Ano, příteli. A jestli jsi spasený, bratře, nemáš touhu po ničem z toho světa a celé tvoje srdce se na to soustředí. Nedokážeš se od toho držet stranou. Ale dokud tě tam něco táhne, pak víš, že tam je ještě něco špatného.

54 Tedy, vyvolení. Bůh povolal Abrahama a pověděl mu, že ho spasí nepodmíněně. Pojďme teď na to místo. Potom, co trochu později obdržel zaslíbení — chci, abyste přešli k 1. Mojžíšové 15:7. Zůstaňte tady se mnou ještě chvíli a přečtěme si tady ještě na chvíli. V pořádku.

Nebo byl řekl jemu: Já jsem HOSPODIN, který jsem tě vyvedl z Ur Kaldejských, aťbych dal zemi tuto k dědičnému vladařství.

I řekl: Panovníče HOSPODINE, po čem poznám, že ji dědičně obdržím?

55 Tedy, Abraham, potom když vyšel z té Kaldejské země, z té země, z města Ur kaldejských, ze země Sinear; oddělil se, vyšel; připomíná to dnešní křesťany, jsou stále na pochybách. Podívejte.

I odpověděl jemu: Vezmi mně jalovici tříletou a kozu tříletou a skopce tříletého, hrdličku také a holoubátko.

56 Tedy, chci, abyste si to zítra přečetli dál, co si teď poznamenáváte. Budu to dál jenom citovat kvůli omezení času. Protože vás nechci moc dlouho zdržovat. Chci, abyste se zítra večer vrátili, abychom do toho mohli rovnou vejít. Dnes večer jenom pokládáme základ. Pouze základ. Rozumíte?

57 On tedy vzal jalovici, kozu a berana. A dva — hrdličku a holubici. A toho berana a jalovici a tak dále rozdělil a rozložil je. Položil tam hrdličku, aniž by, vidíte, aniž by ji rozdělil. On ty ptáky uchoval

vcelku; a tak zapadalo slunce a Bůh sestoupil k Abrahamovi, aby potvrdil tu smlouvu. Sestoupil a řekl: „Tedy, Abrahame, teď bych ti chtěl dokázat, co se chystám udělat.“ A On...

58 A vy víte, mnozí z vás, lidé, kteří jste tu byli ve sboru před lety, já jsem tuto stejnou věc učil. Ano, přátelé. Vyučoval jsem to už v roce 1949. Dobře, ona si to poznamenala ve své Bibli.

59 Pohledte, potom On sestoupil a ukázal Abrahamovi, co se chystá... Nejdřív na něj přivedl spánek. „Tedy, Abrahame, ty s tím nemáš nic společného.“

60 Teď k vám, kteří chcete spasit sami sebe. Pochopil jsem, že v církvi, v modlitebně, potom co jsme seděli pod tímto vyučováním, že mnozí lidé z modlitebny odešli, odešli do *různých* kultů a tak dále, aby věřili všemu možnému, čemu se jen věřit dá. Zastavili se. Někteří z nich přestali jíst maso a někteří začali zachovávat sobotní dny a novoluní. A nevím... Myslím si, že i obětovat oběti a všechno možné. Potom, co opravdu odmítli přijmout Slovo Boží. To ukazuje, co bylo tady uvnitř. Pavel řekl: „Odešli, protože nebyli z nás.“ Vidíte? Je to tak. Vidíte? To je pravda. Duch svatý si vezme Boží Slovo ke konečnému rozhodnutí, aby ukázal, že jsou na omylu.

61 Tedy On řekl: „Abrahame,“ přivedl na něj spánek. Řekl: „Ukážu ti, jak to udělám. Jakým způsobem dodržím svou smlouvu.“ A on vzal ta zvířata. A teď dávejte pozor. Když Abraham usnul, což ukazuje, že každé stvoření musí umřít. Pak před ním procházela hořící pec. A hořící pec znázorňuje peklo. Totiž, že každý hříšník si zasloužil jít do pekla. A pak za tím, vedle té oběti na kopci, šlo malé bílé světlo, které procházelo mezi každým tím kusem té oběti. Smlouva. Jestli si všimnete, on řekl...

62 Lidé uzavírají smlouvy různými způsoby. Jak my dnes častokrát uzavíráme smlouvu? Podáním ruky. To je souhlas. To je naše smlouva, že ano? Za dávných časů měli ve zvyku... Víte, jak v Číně uzavírají smlouvu? Hodí jeden na druhého sůl. To je smlouva v Číně, vidíte? A dělají různé smlouvy, různí lidé mají různé zvyky.

63 Ale orientální zvyk byl zabít zvíře a postavit se mezi půlky toho zvířete. A potom napsat... Najdete to tady ve 3. knize Mojžíšově; a oni napíší svou dohodu, a ta dohoda je roztržena na dvě části nad tím mrtvým zvířetem a nad tím mrtvým zvířetem přísahají, že pokud tuto smlouvu poruší, ať je jejich tělo jako tělo toho mrtvého zvířete. A každý dostane jeden kus. A pak se rozcházejí. A když se vrátí, ty dva kusy do

sebe musí zapadat, to musí být přesně ty samé kusy. Jak nádherné. Bůh dělá smlouvu. Ukazuje, ukazuje předem, že: „Přisáhl jsem, že to vykonám ve tvém semeni a požehnám všechny národy světa.“ Čtete to. „Požehnám pohany, požehnám černochoy, žluté lidi, bělochoy. Požehnám každého skrze tvé semeno. Protože z tebe vzejdou králové a knížata.“

„Jak to uděláš, Pane?“

„Já ti to ukážu jak.“

⁶⁴ A na tom pahorku mu ukázal, jak ty kusy znázorňovaly... A každý biblický učenec tady ví, že každé z těch zvířat bylo čisté a znázorňovalo oběť Ježíše Krista. On byl tím beránkem, On byl tou jalovicí, z níž byla zhotovena voda oddělení, když oni měli vodu oddělení, skrze... teď máme omytí vodou skrze Slovo, oddělení od hříchu skrze Slovo, skrze víru. A holub a hrdlička bylo Božské uzdravení. A vše v Kristu... Amen. Tam Bůh ukázal Abramovi, co udělá. Že skrze semeno Izáka zrodí svého jednorozeného Syna — Krista.

⁶⁵ A visel tam mezi nebem a zemí, když zapadalo slunce a tma přikryla zemi a tam On Ho roztrhl. Bůh z Něho vytrhl Jeho duši. A sepsal smlouvu s rodinami země. Když ta vzácná neposkvrněná Krev všemohoucího Boha kapala z Emanuelových žil. On z Něho vytrhl tu duši. On řekl: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ Jeho tvář plná plivanců posměchu, koruna krutého posměchu naražena na čele. Přibitý římskými hřeby. Měl rozedraná záda, až byla vidět žebra. Visel na kříži a křičel a umíral smrtí hříšníka. Byl na Ném hřích světa. A tam Bůh rozedral Jeho bok a vytrhl z Něho Jeho duši. Když řekl: „Do Tvých rukou odevzdávám svého ducha.“ A sklonil svou hlavu a země se zatřásla a chrlila ze sebe kameny. Tady On je. Tady je Boží smlouva. Tady je její vyplnění.

*Uprostřed rozžhavených skal a tmavé oblohy
můj Spasitel sklonil svou hlavu a umřel.
Otevření opony zjevilo cestu
k nebeským radostem a nekonečným dnům.
Ó Golgoto, ó Golgoto,
Ježíš krvácel a umíral za mne.*

⁶⁶ Pak On vytrhl duši ze svého vlastního Syna, rozdělil smlouvu. A zasel to tělo do země a ono tam leželo tři dny a noci. Ono povstalo. „Protože není možné, aby můj Svatý uviděl porušení, ani nenechám Jeho duši v pekle.“ A Jeho duše byla duchem, který sestoupil do pekla.

A sestoupil dolů, Bůh to udělal, a pozvedl Jeho tělo a dal mu život. A vzal Ježíšovo tělo a posadil ho po své pravici ve slávě a seslal dolů Ducha svatého jako smlouvu. Tady to máte.

67 Nezůstaň v tom pozadu, bratře. Bez křtu Duchem svatým jste ztraceni. To je jediný... Nemusíš se starat, že se do nebe dostaneš. Pokud tady uvnitř není něco nadpřirozeného, ty dveře se nemohou otevřít. Přijdeš tam a budeš do toho tlouct svou hlavou. Ale jestli tam uvnitř je Duch Boží, Duch Boží uvnitř ty dveře uvolní. Musíš mít ty věci tady, aby to bylo otevřeno tam. To je pravda. A tak už jste odsouzeni jednoduše podle toho, co si o Ježíši Kristu myslíte.

68 Tedy, tady On přichází. Roztržený, rozedraný, roztrhaný na kusy. Jeho duše šla k Bohu. Bůh mu požehnal. A potom se Jeho duše vrátila zpět ve formě křtu Duchem svatým. Který přichází na každého věřícího. Ten posvěcený... očisťuje mysl, očisťuje srdce a nechává tam uvnitř část Ducha svatého. Tady, tam uvnitř. A když je Duch svatý udělený, ten stejný Duch svatý, který pozvedl tělo Ježíše z hrobu, ji vezme ve vytržení a ta smlouva do sebe musí zapadat. Jak byla roztržena a dána tam; to tělo se vrátilo k Bohu a ten Duch přišel zpět na zem. Pak tvůj duch bude muset být duchem toho samého druhu, jinak ty dvě věci k sobě nebudou pasovat. Amen. Ano, přátelé. Ne proto, že ses sám takovým udělal. Ale protože něco, láska Boží zasáhla tvou duši a vytrhla z ní každou pozemskou modlu. Tady to je. A je tady něco, co dýchá, co volá k Bohu. Je to tvoje duše tady uvnitř, která volá k nebeskému Otci. Tady to máte.

69 To vám dává víru a vy se stáváte semenem Abrahamovým. Věříte Božímu zaslíbení jako Abraham. I kdyby to prodlévalo, stejně tomu věříte. On byl věrný. „Abraham nepochyboval v nevěře o Božím zaslíbení, ale posilnil se a vzdal slávu Bohu.“ A vy nedokážete zůstat věrní od jednoho probuzení k druhému. A nazýváte se Abrahamovým semenem? Raději se nejdřív nad něčím zamyslete. Neposuzujte nic nesprávně. Držte se striktně Slova. „Abraham nepochyboval v nevěře o zaslíbení Božím.“ Když On mu řekl, že mu dá syna, on čekal dvacet pět let. Celou dobu jste silnější. Rostl v milosti v poznání Pána. Amen.

70 Neměl jsem v úmyslu dostat se ke kázání. Ale to prostě začalo kázat ve mně. V pořádku. Bůh povolává, vybírá. No, i vy se s tím můžete setkat; jsou lidé, kteří nikdy nebudou spaseni. Jsou lidé, kteří nikdy nebudou spaseni nehledě na to, co dělají. Víte to. Jsou lidé, kteří jsou předurčení k ztracení. Jsou lidé, kteří jsou předurčení ke spasení. Všichni, kteří jsou předurčení ke spasení, budou bez ohledu na

okolnosti spasení. Moc dobře to neproniklo. Působíte dojmem, jako byste tomu nerozuměli. Otevřme si to tady a najděme to a podívejme se, co řekl Bůh. Přejdeme do - pojďme do Nového zákona. Dejte mi... Římanům 9, jen okamžik. A uvidíme, jestli je to pravda nebo ne. Uvidíme, jestli Bůh řekl, že někdo bude zatracený, a že někteří budou.

⁷¹ Máte rádi Slovo Boží? Dobře, podívejme se teď, co tam je řečeno. A teď poslouchejte pozorně, nespěchejte. Nepospíchejme. Sledujte teď. Římanům 9, Pavel hovoří v Novém zákoně. Vzal mnohá místa ze Starého, a vy, kteří si to zapisujete, poznamenejte si také Judu 4. verš, dokud tam jste. Lidé v dávnověku předurčení k tomuto zatracení. Lidé, kteří převracejí milost Boží na věci smyslné a jdou za světskými žádostmi.

⁷² A také v epistole k Timoteovi je řečeno: „Jako Jannes a Jambres odporovali Mojžíšovi a Aronovi, tak i tito lidé zkažené mysli nyní odporují pravdě.“ Bůh řekl, že tady budou a oni tu jsou. Podívejme se na ty falešné věci. Když odsud odejdete, projděte si letniční církve, metodistické, baptistické, svátostní, kamkoli se chcete podívat.

⁷³ Najdete lidi, kteří to napodobují. Lidi, kteří předstírají, jakoby to byli oni. „Dobrá, sláva Bohu, haleluja,“ řekla jednou jedna žena. „Mám deset dětí, ale sláva Bohu, Pán mě povolal, abych kázala Evangelium. Haleluja. Půjdu...“ On takovou věc neudělal. Nikdy ji nedělal a nikdy nebude. Protože On řekl, že nebude. Ale, ó, ona si to tak myslela, ano. Bůh jí dal deset dětí, aby je vychovala a to je to, co by měla dělat. Dobře. Ale jedná se o to, že oni upadají do takového nadšení. Oni říkají: „Nepotřebuju, aby mě někdo poučoval. Sláva Bohu, já mám Ducha svatého.“ Dobře, v tom případě byl Duch svatý na omylu, když řekl, že do církve poslal některé jako učitele. Bůh je dal do církve jako učitele. Tak je to ustanoveno. Proč by tam dával učitele, jestli celou výuku bude provádět Duch svatý? Vidíte?

⁷⁴ Dobře. Vidíte, lidé potřebují kromě křtu vodou křest svých mozků. To je pravda. Dobře. Promiňte mi to ostré vyjádření, ale rád bych, aby to opravdu dobře vsáкло. Chceme probuzení. A bratře, musíš to rozčeřit, předtím než to můžeš docílit. Musíš satana vykopnout. Nehádej se s ním. Zaujmi své místo a stůj tam. Musel jsem s ním bojovat po celém světě. A kterýkoliv křesťan, který se kdy postavil za Boha, s ním musí bojovat. Ale pokud víte, na čem stojíte, víte, že je to pravda, je to TAK PRAVÍ PÁN, můžete tam stát.

⁷⁵ Říkáte: „Dobrá, sláva Bohu, byl jsem spasený, protože jsem přestal pít. Sláva Bohu, po zádech mi přecházelo mrazení. Zažil jsem

mocný valící se vítr, který mne udeřil do tváře. Věříš tomu, bratře Branhame?“ Jistě. Ale chci nejdřív vidět, odkud ten mocný valící se vítr přišel. Rozumíte? To je pravda. Jistě, to mrazení je v pořádku. Ale já nejsem spasený proto, že jsem měl mrazení. Ne proto, že mne zachvátil mocný vítr. „Ty tomu nevěříš, bratře Branhame?“ Ano, věřím. Ale moment. Doložme to tady trochu, ďábel tady má spoustu padělků. Já jsem spasený proto, že jsem splnil Boží požadavky. On mne povolal a já vím, že mne povolal. Přijal jsem ho na základě Jeho Slova. Proto mohu říct satanovi: TAK PRAVÍ PÁN.

76 Když Ježíš byl tady na zemi, On byl Bohem. On byl Emanuelem. Bůh byl v Kristu, smířil svět sám se sebou. On nikdy nepoužil žádný z těchto velkých darů. Když čelil satanovi, řekl: „Je napsáno, že ne samým chlebem bude člověk žít. Je napsáno, že nebudeš pokoušet Pána, svého Boha.“ A On ho porazil. To je to — znát Písma. Satan je zná také. Ale vy musíte vědět, jak správně rozdělovat Slovo Boží. Rozumíte?

77 Všimněte si. Toto říká Pavel. Kolik z vás přijme Pavlovo učení? On řekl: „Kdyby i anděl učil něco jiného, ať je proklet.“

***Říkám pravdu v Kristu, nelžu; i mé svědomí
dovědčuje v Duchu svatém,***

Poslouchajte, jak se Pavel ujišťuje. Vidíte? Předkládá to tak, abyste to mohli zcela jistě poznat.

***že mám veliký zármutek a neustálou bolest ve
svém srdci.***

***Neboť bych... neboť bych si přál být sám zavržen od
Krista ve prospěch svých bratrů, svých příbuzných
podle těla...***

78 Slyšeli jste, jak se říká: „Ó, všichni Židé jsou Boží vyvolený lid.“ To není pravda. To není pravda. Tito Židé nejsou Božím vyvoleným lidem. Rozumíte? Nejsou. Teď poslouchajte, abyste viděli, jestli Pavel neřekl stejnou věc. A on byl Žid.

79 Vidíte, Abraham měl jedenáct synů. Víte to, že ano? A oni byli všichni Abrahamovo semeno. Všichni byli semenem Abrahamovým. „Ale v Izákovi bude nazváno tvé semeno.“ Ne v těch ostatních. Ne v Izmaeli, ani ne v těch ostatních devíti synech té jiné třetí manželky, kterou měl. Ne. To v Izákovi bylo to semeno povoláno. Počkejte, věřím, že to je ve stejné kapitole.

Kteří jsou Izraelité, jimž patří synovství, sláva i smlouvy, vydání Zákona, bohoslužba i zaslíbení,

80 No, on teď mluví o Izraeli. Sledujte ho, co říká.

jejichž jsou otcové a z nichž podle těla pochází Kristus, který je nade vším, požehnaný Bůh na věky. Amen.

Avšak ne že by Boží slovo selhalo. Neboť ne všichni kdo pocházejí z Izraele, jsou Izrael.

81 Je to tak? A tak ne všichni, kteří jsou tam Židé, jsou Izrael. Ne všichni jsou Izrael.

Také ne proto, že jsou símě Abrahamovo...

82 To z nich nedělá Izraelity. Teď sledujte. „Co chceš teď ukázat, bratře Branham?“ Chci ukázat církev. Každý, kdo vyznává Krista, není křesťan. Každý, kdo chodí do kostela, není křesťan. Celé Abrahamovo semeno nemělo zaslíbení. To byl vyvolený. To bylo zaslíbení.

83 A zaslíbení bylo Abrahamovi předpověděno a ten Bohem byl předurčený před založením světa. Vidíte? Sledujte.

Také ne proto, že jsou símě Abrahamovo, jsou všichni jeho dětmi, ale: „Tvě símě bude povoláno v Izákovi.“

84 Ne v těch ostatních Židech, ale v Izákovi. Skrze Izáka přišel Kristus. To bylo Abrahamovo semeno — Kristus. A pak to Abrahamovo semeno, zaprvé, to nebylo skrze to pohlavní semeno, byla to jeho víra, kterou Bůh uznal. Je to skrze víru, která je v nás, abychom věřili ve smrt, pohřeb a vzkříšení Krista, která vzbudí Abrahamovo semeno. A Abraham byl obřezaný; byla to pečeť zaslíbení vzhledem k jeho víře... No, on to neobdržel, když byl obřezaný, on to zaslíbení přijal předtím, než byl obřezaný.

85 Je to tak, starší? Kde je ten bratr, ten další kazatel; vidím ho sedět... Myslím, že tam vzadu nahrává. Náš bratr, ano... Dobře. On obdržel to zaslíbení, než byl obřezaný. To vám říká Římanům 4. On přijal zaslíbení předtím, než byl obřezán a potom mu byla dána obřízka jako pečeť jeho poslušnosti víry.

86 Teď, když říkáme... proto Billy Graham, Charles Fuller a Billings a ti všichni, proč hovoří o těch baptistických bratrech. Řekl jsem... mnozí z nich řekli... Rufus Mosely a celá ta skupina. Řekl jsem...

⁸⁷ On řekl: „No, měli jsme dvacet tisíc obrácených a za dva týdny jsme nemohli najít ani dvacet lidí.“

Řekl jsem: „Oni nebyli obráceni.“

„Ó,“ řekl, „oni přijali Krista jako osobního Spasitele.“

⁸⁸ Řekl jsem: „Přesto nejsou obráceni.“ Je to tak. Nejsi obrácen, dokud... Obrátit se znamená být změněn. A podívejte, Pavel... Petr uvěřil Pánu. Byl pokřtěn, byla mu dána moc k uzdravování nemocných, k vyhánění ďáblů, ke kříslení mrtvých a Ježíš mu řekl v tu noc před ukřižováním: „Až se obrátíš, posiluj své bratry.“ Souhlasí to?

⁸⁹ Byl jak spasený, tak i posvěcený, ale nebyl obrácený. To je Písmo. Ó, byl posvěcený? Ano. Jan 17: 17: „Posvěť je, Otče, pravdou.“ Myslíte si, že On by vložil toho Ducha do nádoby, která nebyla způsobilá? A oni šli a vyháněli ďáblы. Vrátili se s jásáním. V pořádku, metodisté. Oni se vrátili s výkřiky, oslavovali Boha a říkali: „Ó, ďáblové se nám poddávají.“ Ó, jen okamžik. Matouš 10 — a On řekl: „Neradujte se kvůli tomu, že se vám poddávají ďáblové, ale radujte se, protože vaše jména jsou zapsána v nebesích.“ Je to tak?

⁹⁰ Chci vás teď na chvíli utiшит. A Jidáš byl s nimi. Je to pravda? Jidáš byl stejně velkou kachnou v louži. On také vykřikoval a radoval se. A on následoval církev rovnou, až to přišlo k Letnicím. Ale když došlo na Letnice, aby přijal křest Duchem svatým, on to odmítl a zradil Ježíše. A to byl antikrist. A ten duch dnes rovnou přijde a bude vyučovat ospravedlnění vírou a všechno ostatní a dojde rovnou až po křest Duchem svatým a pak se vybarví. Přesně tak.

⁹¹ A sledujte těch deset panen, které vyšly. Pět... Všechny byly panny. Pět jich bylo pošetilých; pět mělo ve svých lampách olej. Co je olej? Duch Svatý. Vidíte? To je pravda. Všechny byly panny, žily dobrým čistým životem. Vy řeknete: „No, bratře, já nechodím na tancovačky, nechodím do kina.“ To jsou jen mravní záležitosti. Dokud zde neproběhlo něco nadpřirozeného... Ne proto, že jsi křičel, ne protože jsi mluvil v jazycích, ne protože jsi poskakoval, ne proto, že jsi to dělal. Ale tady uvnitř se přihodilo něco nadpřirozeného, a to tě změnilo a postavilo a zapečetilo láskou v Bohu. Jsi zakotven. To je pravda. Ó, ty nevěříš... Já věřím v křik. Ve všechny tyto věci věřím, ale to není řešení. Metodisté si mysleli, že když křičeli, že to měli. Ale zjistili, že byli na omylu. Mnozí z nich křičeli, a neměli to. Pak přišli letniční; mluvili v jazycích; říkali: My ho máme, ale zjistili, že se mylili.

⁹² Mnozí z nich, kteří mluvili v jazycích, nic neměli. „I kdybych

mluvil v jazycích lidí a andělů a neměl lásku, nic mi to neprospívá.“ Neměli to. To je pravda. A z toho důvodu tím byl svedený celý svět a dělá jiné věci. To není řešení. Ne nějaké tělesné projevy nebo emoce. Ale něco se stalo tady uvnitř, co proměnilo úplně tvé názory, proměnilo celou tvoji přirozenost. Jsi obrácený. Ne ty, ale vstoupil do tebe Kristus a obrátil tě. Tvoje přirozenost je vůči tomu starému člověku mrtvá a ty jsi znovuzrozený a jsi nový člověk.

⁹³ Sledujte. Amen. Jářku, já už to protahuju, že ano? Zakřičte na mne trochu tam zezadu, bratři, jestli to budu moc protahovat. Musím děti Izraele přivést až sem, za chvíli. Ale chci vám ukázat, jak je to Boží záležitost, aby ty věci vykonal. Stále mě milujete? [Shromáždění říká: „Amen.“] V pořádku. Jen se za mne dál modlete. V pořádku. Ale dovolte mi, abych se tedy trochu uklidnil. Teď ještě chvíli.

Také ne proto, že jsou símě Abrahamovo, jsou všichni jeho dětmi, ale: „Tvé símě bude povoláno v Izákovi.“

To jest: Božími dětmi nejsou děti těla, ale za símě se počítají děti zaslíbení.

(Ó, pohleďte na to.)

...za símě se počítají děti zaslíbení.

⁹⁴ Děti zaslíbení. Jakého zaslíbení? Jakého druhu zaslíbení? Toho, které Bůh zaslíbil před založením světa. On jim řekl: „To je to semeno.“ Ne kvůli tomu, že jsi přestal dělat tohle a přestal dělat tamto a přestal jsi lhát a přestal jsi krást. To jsou jenom morální skutky. To bude dělat i nějaký dobrý občan. Ale ty se nemůžeš nazývat křesťanem, dokud se tady uvnitř něco nestane. Dokud nebudeš obnovený následkem něčeho, co se přihodilo tady uvnitř. Všimněte si.

Neboť toto je slovo zaslíbení: „V tento čas přijdu a Sára bude mít syna.“

A nejen to, ale také když Rebeka počala z jednoho muže,

(Poslouchejte to teď.)

...z našeho otce Izáka;

⁹⁵ Nasadte si vesty. Připravte si prilbu. To vás převrátí naruby.

(totiž ještě než se narodili,

(To je Ezau a Jákob.)

a než udělali cokoli dobrého nebo zlého, aby Boží předsevzetí zůstalo podle vyvolení, ne na...

⁹⁶ Nechávám to dlouho vsáknout. Probudte se teď na chvíli. Ezau a Jákob, dřív než se tyto děti narodily, dřív než vůbec věděly, co je dobré a zlé...

...aby Boží předsevzetí zůstalo podle vyvolení, ne na základě skutků, ale z Toho, který povolává).

Fjúú! Myslel jsem si, že jsi přestal jíst maso, abys byl spasený! Ty s tím nemáš nic společného. Jestli jsi spasený, Bůh tě povolal před založením světa a spasil tě. Souhlasí to? Teď sledujte.

⁹⁷ Jak je napsáno,

bylo jí řečeno: „Starší bude sloužit mladšímu.“

Jak je napsáno: „Jákoba jsem si zamiloval, ale Ezaua jsem pojal v nenávist.“

Předtím, než se obě děti narodily, Bůh řekl: „Jednoho miluji a toho druhého nenávidím.“ Je to Slovo Boží? [Shromáždění říká: „Amen“.] Nejsem za to zodpovědný, kromě toho, že to kážu.

⁹⁸ No, vyvolení nesouvisí s něčím, co ty musíš udělat, to je to, co Bůh již udělal. Bůh to udělal v Kristu pro tebe před založením světa. „Všichni, které mi dal Otec, přijdou ke mně.“ Haleluja. Ó. Promiňte. Nejsem rozrušený, ale jsem šťastný. „Všichni, které mi dal Otec, přijdou ke mně, a toho, kdo přijde ke mně, jistě nevyženu ven. Ten, kdo jí mé tělo a pije mou krev,“ hodně, potom co přijal Ducha, „má věčný život. A Já ho vzbudím v ten poslední den.“

⁹⁹ Čeho se bojíte? Bůh to zaslíbil nepodmíněně. Ta láska Boží zavládla ve tvém srdci. A ty víš, že jsi přešel ze smrti do života. Miluješ všechny a celý svět se pro tebe stal jiný. A to je zakotveno rovnou tam. Nic s tebou nehne. Jen buď šťastný a jdi kupředu. Sláva Bohu. Ať tě nic neotočí. Ó, možná se vzdálíš a ochladneš a trochu se zachvěješ. Ale to semeno Boží zůstane věrné. Bible říká: „I kdybychom my pochybovali, On nemůže. On je věrný.“ On stojí věrně.

¹⁰⁰ Teď sledujte. Čteme.

Co tedy... co tedy řekneme? (Poslouchejte Pavla.) Je snad u Boha nespravedlnost? V žádném případě!

Je tam nespravedlnost?

Vždyť Mojžíšovi říká: „Smiluji se, nad kým se smiluji, a slituji se, nad kým se slituji.“ A tak nezáleží na tom, kdo chce...

Ó, vy říkáte: „Sláva Bohu. Haleluja. Než zemřu, budu spasený.“ Opravdu? Bůh o tom chce něco říct.

„Ne ten, kdo chce...” (Ne, a tak), „Ne ten, kdo běží.”
(Sledujte.) **„Ale záleží na Bohu, který se smilovává.”**

Ne ten, kdo běží, nebo ten, kdo chce. Je to Bůh, který prokazuje milosrdenství. Je to Boží vyvolení. Bůh dělá to, co chce.

¹⁰¹ Všimněte si teď. Ještě kousek dál. Poznamenal jsem si to tady červeným písmem tak silně, že jsem to celé začmáral, tak že na to sotva vidím, když se to tady snažím přečíst. „Protože...” Nevím, co to tady je. To je... Ano, je to přegumované. Vidím to tady, *ale* mám to tady celé špinavé od červeného inkoustu. „Písmo je,” zítra večer si vezmu svou druhou Bibli,

...říká faraonovi: „Právě proto jsem tě pozdvihl, abych na tobě ukázal svou moc a aby mé jméno bylo rozhlášeno po celé zemi.”

¹⁰² Bůh vzbudil Faraona a zatvrdil jeho srdce za tímto účelem. Bůh vzbudil Jidáše Iškariotského. On se tu narodil — syn zatracení. Souhlasí to? Bůh řekl Ezauovi a Jákobovi, dřív než se vůbec narodili, řekl jejich matce vše, co se mělo stát. Jednoho nenáviděl a toho druhého miloval. Je to pravda? A tak je to Bůh, který koná všechno ve všem, a vy s tím nemáte nic společného. A jestli vás Bůh povolal, láska Boží zvučí ve vašem srdci a všechno, co On povolal, k Němu přijde a nic z toho nezahyne. Bůh to zaslíbil. On řekl, že nikdo z nich nebude ztracený. „Všichni, které mi dal Otec, ke mně přijdou. A nikoho z nich jsem neztratil, kromě Jidáše Iškariotského, aby se mohla vyplnit Písma. A já je vzbudím v ten poslední den.”

¹⁰³ Vy jste tedy... Před chvílí jsi řekl, že jsi křesťan. Co tě udělalo křesťanem? Protože Bůh tě povolal před založením světa, abys byl křesťan. A stal ses křesťanem; pak jsi byl spasený, naplněný Duchem svatým. Máš věčný život. Proč ti dal Ducha svatého? Jako pečeť tvé víry. Nejdřív máš víru.

¹⁰⁴ Když teď řeknete... dobře, před chvílí jsi řekl o Billy Grahamovi a o těch, kteří křičí, dobře, kolik z vás chce přijmout Krista jako

osobního Spasitele? Zvedněte ruce. Je to v pořádku? Jistě, že je to v pořádku. To je dobré. Ale to je jenom začátek. Pak jestli tomu opravdu věříte a opravdu jste to přijali do svého srdce a jste správně vyučováni, pak přijde Duch svatý jako obřízka, kterou On dal Abrahamovi potom, když uvěřil. Potvrzení.

105 Ted' slyšíte lidi mluvit: „Budeme mít shromáždění očekávání. Sláva Bohu. Vraťme se a řekněme: „Sláva Bohu, očekávejme na Ducha svatého.““ Taková věc neexistuje. Očekávat neznamená modlit se. Očekávat znamená čekat. Kolik z vás ví, že slovo očekávat znamená čekat? Ježíš řekl: „Čekajte ve městě Jeruzalémě. Dokud... Dokud vám to zaslíbení nebude dáno.“ Já nevím, co oni dělali. Asi se jen modlili, já nevím. Ale potom už nemuseli nikdy čekat. Zatímco Petr mluvil tato slova, sestoupil na ně Duch svatý.

106 Ti všichni... A když Pavel na ně položil ruce, Duch svatý na ně sestoupil. Je to pravda? Vidíte, žádné čekání. Duch svatý tam byl a dal jim křest Duchem svatým na potvrzení jejich víry. A Bůh obřezal Abrahama jako potvrzení jeho víry. A... Co to bylo? Odkud je Duch svatý? Řekne mi někdo, k čemu je Duch svatý? To je znamení. Je to tak? Čím byla obřízka? Znamením. Je to pravda? Znakem. Bůh dal znamení, že Abrahama přijal. Pro obřízku.

107 A když říkáš: „Věřím Bohu. Věřím Ježíši Kristu,“ pak ti Bůh dává křest Duchem svatým jako znamení, že přijal tvoji víru. Haleluja! A pak jsi zapečetěný do Božího království. Ne do dalšího probuzení. Ale až do dne tvého vykoupení. Efezským 4:30: „Nezarmucujte svatého Božího Ducha, jímž jste byli zapečetěni ke dni vašeho vykoupení.“ Tady to máte.

108 Ted' rychle. Protáhneme to ještě o pět minut. Přejděme do 1. Mojžíšové 45. Chci tady projít takovou nádhernou malou zkratkou, abych ty děti Izraele přivedl rovnou na místo, kde byste je mohli zítra večer vzít a mohli je vyvést. Je mi líto, že už je trochu pozdě. Ale musel jsem to nejdřív nějak zahájit.

109 No, Abraham přijal zaslíbení. Pak přišel Izák. Znáte ty oběti, snažil jsem se vám to ukázat. Že tato církev vyvolaná tam v minulosti, to bylo Boží vyvolení. Stejně jak je to dnes. On povolal Abrahama skrze vyvolení. On povolává církev skrze vyvolení. On dal Abrahamovi zaslíbení. Abraham tomu uvěřil a On dnes povolává církev. Věříte Ježíši Kristu? Tedy, nejdřív věříte; a potom Bůh Abrahama a jeho děti, jeho semeno, obřezal jako znamení. A On vám dnes jako znamení dává Ducha svatého.

110 Čím je dnes pro lidskou bytost Duch svatý, když přichází? To je obřízka. Neřekl to Štěpán ve Skutcích v 7. kapitole, když řekl: „Ó, vy neobřezaného srdce a uší. Vždy se protivíte Duchu svatému, jako to dělali vaši otcové. Tak to děláte i vy.“ Je to tak? A Duch svatý je obřízkou. A co dělá obřízka? Odřezává nadbytek těla. Všechny věci toho světa. To tě odřeže od věcí toho světa. Od lásky světa, lásky těla, pýchy života. To tě prostě od toho obřeže. Nemáš s tím nic společného. Ono to udělá samo. A umístí tě to zamilovaného tou nehynoucí láskou do Ježíše Krista.

111 Nic tě nemůže oddělit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši. Pavel řekl, že ani soužení, ani zkoušky, ani vězení, ani nic jiného. Ani přítomnost, ani budoucnost nás nemůže oddělit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši. A On tě povolal, obřezal tě a vložil tě do sebe a předurčil tvůj věčný cíl. Jestli by tohle nemělo způsobit, že křesťan zakřičí, pak nevím, co by to ještě mohlo způsobit. Jestli tohle neprobudí člověka, který je v Kristu, pak nevím, co by ho mohlo probudit. Jsem přesvědčený, že *takový* je dvakrát mrtvý a vykořeněný. Ze ano?

112 V pořádku. No, potom On povolal, pak přivedl dolů své semeno. Další věc, On přišel skrze Abrahama, a pak skrze Izáka, a pak skrze Jákoba. A pak od Jákoba k Josefovi. Teď sledujte. Kdybychom měli někdy čas do toho vejít; uděláme to, ale ne teď. Podívejte, vyvolení je v Abrahamovi. Všimli jste si, pouze tito čtyři patriarchové a pak to ustalo. Bylo to přerušeno. Přešlo to na dvanáct patriarchů a ty kmeny se staly rody. Je to pravda? A to se nikdy znovu nevrátilo, dokud se nevrátili k Jednomu, k semenu Abrahamovu. Potom to vešlo do lidské bytosti, kterou byl Kristus, který byl zde na zemi oslaven a byl pozvednut k Bohu. A Duch svatý se vrátil, aby se rozšířil na celé národy, aby naplnil zemi poznáním Pána tak hluboce jako nebesa a, ó, to je Duch svatý dnes.

113 Teď sledujte. Vyvolení v Abrahamovi, ospravedlnění v Izákovi, milost v Jákobovi a dokonalost v Josefovi. Proti Josefovi nebyla zaznamenaná ani jediná věc. To je dokonalost. Tři pozemská stádia pouti dětí Izraele, a to čtvrté bylo, když vešli do zaslíbené země, což bylo milénium. A tři stádia pohanské církve... Tento týden, pokud Bůh dovolí, s tím mohu projít *celou* Bibli a ukázat vám, že teď jsme v tom třetím stádiu, jsme připraveni vejít do milénia, v čase Josefa. Teď sledujte, jak se to všechno hromadilo v Josefovi. Co? Dokonalý člověk, narozený ze svého otce, svým otcem milovaný, svými bratry

nenáviděný...

114 Teď se rychle podívejte, protože musím pospíchat. A prosím o naprostou pozornost. Milován svým Otcem, nenáviděn svými bratry — Pán Ježíš. Sledujte jednání Ježíše v každém tom hrdinovi. Podívejte na Josefa, toho dokonalého. Ó, mohli bychom u něj strávit týdny. Podívejte, nenáviděn svými bratry, milován svým otcem. Proč? On byl duchovní člověk, měl vidění, mohl vykládat sny. Byl duchovní. Jeho malý starý... Jeho bratři říkali: „Nesmysl.“

115 No, podívejte se na dnešní církve. Sledujte tu duchovní stránku. Pán Ježíš dnes ve své církvi je nenáviděný všemi těmi potomky. Vidíte? Přesně tak. Dělají si z nich legraci, nazývají je fanatiky. Všude. Vždyť to tady musí být, ten proti-typ, tady je toho ten stín. Vy říkáte: „No, bratře Branhamo, pokud přijmu Ducha svatého, všichni se mi budou posmívat.“ Dobře, jestli ne, pak jsi to nepřijal.

116 Musíš být světem nenáviděný. Ježíš řekl: „Mistra domu nazvali Belzebubem. O co víc tak budou nazývat Jeho učedníky...“ Vidíte? „Ty Jeho domácí.“ No, On byl... A sledujte. On byl milovaný. A jeho otec... Nemůžeme se od toho vzdálit. Jeho otec mu dal mnohobarevný plášť. Je to tak? Jestli se teď podíváte na ten bezešvý plášť, on znázorňoval Ducha svatého, který přikryl jeho bytost. A dnes je to Duch svatý, který přikrývá Církev, ten mnohobarevný plášť. A v duze je sedm barev. Vidíte? A těch sedm dokonalých barev, to jsou všechny barvy, které máme. A ony se vzájemně prolínají a vytvářejí duhu. A duha v Bibli znamená smlouvu. A Bůh uzavřel smlouvu s Noemem, že už to nebude voda, ale příště to bude oheň; On mu dal duhu jako znamení a my ji stále máme. Je to pravda?

117 Kdybyste teď otočili dál, kdybych měl čas se dostat k těm jiným místům Písma, ke Zjevení 1. kapitole, když Jan Ho uviděl stát, „Někoho jako Syna člověka, stojícího uprostřed sedmi zlatých svícňů.“ Což bylo sedm církevních věků. A my jsme začali od Efezského a končíme v Laodiceji, v tom vlažném církevním věku, v němž jsme teď. On má formu pobožnosti, ale zapírá její moc. Chodí do církve a má lidi, kteří tam přicházejí a říkají, že přijali Krista a zapisují své jméno do knihy. Ale popírají křest Duchem svatým a moc a zázraky a znamení a divy, posmívají se tomu, v tom Laodicejském církevním věku, který je vyplivnutý z Božích úst. A vyvolení jsou vzati nahoru. Ó, haleluja.

118 Ó, něco vniká do mé duše, když o tom přemýšlím, přátelé. Ó, svět je dnes ve svém stavu, a vy tam stojíte. Sledujte. A On vypadal jako jaspis a sardius. Co byl jaspis? To byl kámen Rubenův. Co byl

sardius? Benjamín. První a poslední. On vypadal jako první a poslední. A duha byla kolem Jeho hlavy nad těmi sedmi zlatými svícny. Duha, smlouva, kterou Bůh uzavřel skrze Abrahama, skrze Izáka, skrze Krista, skrze církev, skrze křest Duchem svatým. Ten sedmibarevný plášť, který byl na Josefovi, který byl na Ježíši, on je dnes na církvi, je chráněná. To tělo bylo přikryto pláštěm. A církev, to nejste vy, to je Duch svatý, který vás zahalil Krví, Boží smlouvou, předurčenou před založením světa. Haleluja.

¹¹⁹ Musím to prostě nechat. V pořádku. Málem jsem z toho prasknul. Všimněte si, dovolte mi říct... Možná si myslíte, že jsem blázen. Pokud ano, jsem šťastný. Nechte mě *tak* být. Dobře. Dovolte mi, že vám něco řeknu. Ó, jak se mohu necítit šťastný, když vím to, co vím? Jak to můžu zadržet, když vím to, co vím? Snažím se to lidem předat. Ó, to obšťastní každého. Fjúú. Ó! Dobře.

¹²⁰ Tam On byl, a Jákob byl... A Josef byl jeho předobrazem. To přikrytí, otec mu dal ten plášť. Haleluja. Nevzpomínáte si, že když Ježíš byl pokřtěn, vyšel hned z vody a hle, nebesa se nad Ním otevřela a Duch svatý sestoupil jako holubice a posadil se na Něm a řekl: „To je můj milovaný syn, ve kterém mám zalíbení.“ On do té doby nevykonal žádný zázrak. Potom šel rovnou na poušť, aby byl pokoušen, a pak rovnou uzdravovat nemocné a projevovat Boží moc. To je církev. Když je pokřtěna, je oblečena Duchem svatým, mocí. Ó.

¹²¹ Sáříno mrtvé lůno, než přišel Izák, to je div. Bůh to prostě nechal jít dál. Bylo jí šedesát let, když dostala zaslíbení. Než to semeno v ní vůbec počalo, měla devadesát let. Dokonalé, naprosto fenomenální. A člověk, který je znovuzrozený, je fenomén. Haleluja. To není přijetí nebo takhle zvednutí vaší ruky. To je Boží dar. Div, znovuzrozený, vzatý z tohoto světa, pokud jde o zemské smysly. Ano, prosím. Proč, protože sis to zasloužil? Protože to zaslíbil Bůh, aby to zaslíbení bylo jisté podle vyvolení.

¹²² Pak byl Josef svými bratry prodán za téměř třicet stříbrných. Židovská církev Josefa zradila. A co se dnes děje v církvi? Zrada. Připravují listiny, že se budou snažit mít... No, dobře si to zapamatujte. Budou mít církevní konfederaci. Kristovy církve z Ameriky se už spolčují se všemi ostatními církvemi a jednoho dne tady budou mít takový svaz, který se ohradí, aby bojoval proti komunizmu; proto se spojí s katolicizmem, s protestantskou církví a katolickou církví dohromady. A ti mezidenominační, kteří budou usilovat o pravdu a budou se snažit z toho dogmatu, který oni budou mít, dostat pryč,

budou pronásledováni.

¹²³ Znamení šelmy, pečeť Boží — rozhodující zkouška brzy přijde. A bratře, pokud to není tam uvnitř, budeš svedený tak jistě jako ten svět, protože to bude vypadat tak hezky. Budeš říkat, no, jestli komunismus udělal... pro ten svět, proč my bychom neuzavřeli jinou dohodu a nepřivedli všechny křesťany a znovu nepokřesťanštili svět. A vypadá to tak dobře, lidé se na to vrhnou. Vidíte? Oni spojí církve a přivedou; pokusí se udělat křesťanství jednou skupinou.

¹²⁴ A Bible ve Zjevení říká, že dal svou moc a všechno a udělal šelmě obraz a vykonával všechnu moc, kterou vykonávala šelma před ním. Jistě. Kéž bychom měli čas se dostat ke Zjevení ohledně této věci, ale nemáme. Vidíte? Abychom viděli, kde to je. Jsi rovnou tady na konci času, bratře. Jsme na konci toho věku.

¹²⁵ Pak Josefa prodali, třicet kusů stříbra, hodili ho do jámy, aby tam zemřel. Pak byl vytažen a odveden. A zatímco tam byl ve svém vězení... Byli tam dva muži — číšník a pekař. A jeden z nich byl ztracený a ten druhý zachráněný, díky Josefovi, který přednesl ten sen a vyložil ho. A stejně tak to bylo, když Ježíš visel na kříži. Byl tam zločinec na jedné straně a zločinec na druhé a jeden byl ztracen a druhý zachráněn. Přesně tak. Pak byl přiveden před faraona a vyložil ten sen a stal se pravou rukou faraona. Nikdo nemohl vidět faraona, aniž přišel k Josefovi. A je to dokonalý předobraz Ježíše sedícího po pravici Boží a nikdo nepřichází k Bohu, jediné skrze Krista. Prostě přesně dokonalý předobraz. A všimněte si, tady je další věc, vy pohané podle semene a vyvolení, Josefovi byla dána pohanská nevěsta.

¹²⁶ On byl odmítnut svým bratrem a obrátil se a vzal si pohanskou nevěstu. Souhlasí to? On mu dal, faraon mu dal za nevěstu dceru kněze z On. A on se oženil s pohankou, která přivedla Efraima a Manasesa, kteří byli spoludědici v tom království, v tom patriarchálním zaslíbení.

¹²⁷ Všimněte si, jak dokonalé, když Ježíš byl zavržen těmi Židy a poslal zpět Ducha svatého a oni se jim posmívali a dělali si z nich legraci a říkali: „Oni se opili mladým vínem.“ Je to pravda? A Ježíš řekl: „Proti mně se můžete rouhat a projde vám to. Ale jestli řeknete jedno slovo proti Duchu svatému, to vám nikdy odpuštěno nebude.“

¹²⁸ A ti Židé tam přišli a říkali: „No, ti lidé jsou plní mladého vína,“ [Bratr Branham se uštěpačně směje.] a dělali si z nich legraci. A ne víc než za třicet let, nebo tak nějak od té doby, Titus obléhal hradby a oni

jedli své děti, a on je zmasakroval a spalil chrám podle Božího Slova. A nikdy nebude vybudován, dokud dny pohanů neskončí.

¹²⁹ Za několik týdnů se chystám navštívit Jeruzalém a tam ty staré zříceniny a Zeď nářku. Odkud byli rozptýleni do celého světa, protože Bůh jim řekl, že to udělají, a oni tam přišli a udělali to. A to je pravda. Ó. Když pomyslíme na kletbu odmítnutí Ducha svatého. No, Duch svatý byl vylitý a oni to zavrhli. A když to Židé odmítli, přijali to pohané, což je předobraz nevěsty. On řekl, že si povolá lid z pohanů pro své Jméno. Ta drobná dívka, která sedí tam vzadu, se kdysi jmenovala Broyová, ale teď je Branhamová, je mou manželkou. A nevěsta Ježíše Krista bude paní Ježíš Kristus, haleluja. Pokřtěna v Jeho Duchu, v Jeho jménu, naplněna Jeho mocí, oblečena do Jeho spravedlnosti. Haleluja. Ona je tady. A teď si všimněte, to byla pohanská nevěsta.

¹³⁰ Teď si před závěrem přečteme ten zbytek. Tady je nejsmutnější příběh, jaký jste kdy na konci času viděli, *to* kde teď končíme. Pohanská nevěsta už byla vyvolena, byla vybrána. Ty věci jsou na konci. Poslouchejte tady teď ve 41. kapitole:

„A stalo se...”

To je teď na konci věku Židů; a pak ukončíme.

„Na konci... po dvou letech se stalo, že farao...”

Počkejte chvíli. Mám tady špatnou kapitolu, jsem si tím jistý. Chtěl jsem říct 45 místo 41.

Jozef pak nemoha se déle zdržeti, přede všemi přístojícími zvolal: Každé všechněm ven! A nezůstal žádný s nimi, když se známil Jozef s bratřími svými.

¹³¹ S těmi, kteří ho odmítli. No, ještě chvíli než se rozejdeme. Josef po všech těch letech, co tam byl — pak nastal tam v jeho vlasti hlad. Bůh začal jednat. Malý chudý Josef se stal pravou rukou toho muže. A tady jsou jeho bratři, kteří ho prodali, on o nich měl vidění, jak přijdou a budou se mu klanět a oni ho nazvali snílkem a vizionářem a pokoušeli se ho zabít. Právě tak jako oni... Ježíš to těm Židům předpověděl, o tom, čím byli a o tom, co udělali a čím budou. O hospodáři domu, jak poslal svého vlastního syna a své služebníky a jak ho zabili a všechno ostatní. Ale co ten Pán žně udělá, když se vrátí a zastihne ty bezbožné služebníky?

¹³² Teď ještě okamžik. Tady je Josef, dokonalý předobraz, stojí tam jako ti Židé, kteří se vracejí v těch posledních dnech na konci, aby

vstoupili do milénia, když budou Židé znovu spaseni. A oni se dívali, ale Josef, víte, jak on tam byl poslán, jak Izrael poslal své děti. Měli málo obilí, hladověli k smrti a Josef vyložil králův sen a jak... a on shromáždil obilí, bylo to jediné místo na světě, kde měli jídlo.

133 Dokonale to znázorňuje dnešní církev; jediné místo, kde je podáván duchovní pokrm, je v království Ježíše Krista. Vy jdete a vezmete nějaké staré církevní věrovyznání a odříkáváte několik článků apoštolského vyznání víry, nebo cokoliv chcete, ale bratře, Duch leží ve znovuzrozené církvi živého Boha, to je jediné místo, kde je pokrm. A ti Židé to v jednom z těchto dnů poznají; a oni přicházejí.

134 Všimněte si teď, pak když přišel, řekl... On uviděl malého Benjamína. A vy víte, jak on se tam zachoval a jak tomu rozuměl. Jak jeho otec, jeho matka to dítě porodila a potom zemřela. Malý Benjamín. A on uviděl své bratry, a oni nevěděli, kdo on je. Mysleli si, že to je nějaký velký kníže a byli vyděšení. A potom, když je vrátil zpátky, řekl: „Kdo jste?“

135 A oni řekli: „My jsme synové jednoho muže, totiž Jákoba, který je starý, víte, Izrael, a který byl požehnaný od Hospodina,“ a tak dále. A potom uslyšel, že jeho drahý starý tatínek byl ještě naživu. Poslouchejte, co tady řekl. A dal se jim poznat, když zavřel dveře. Jeho srdce, podívejte se tam na tu lásku Boží, která stále volá.

136 A tam stáli ti Židé, ubozí chlapci, oni hladověli, jejich otec hladověl. Řekl: „Jedte tam a kupte trochu víc obilí, nebo zemřeme hladu.“ Ponechal si tam Benjamína jako znamení.

137 A víte, jak to bylo, jak se před něj postavil. A potom se podíval a uviděl Benjamína. Už se déle nedokázal udržet. Přiměl všechny lidi, aby od něho odešli, odešli pryč. A ubohý Josef tam stál a řekl: „Já jsem Josef, váš bratr.“

138 A jeho bratři mu právě řekli, pověděli: „Měli jsme *ještě* jednoho bratra, kterého zabila šelma,“ a on hovořil přímo se svým bratrem. To byl jeho bratr, Josef, který tam stál.

139 A on přiměl všechny, aby odešli a potom se jim sám dal poznat. Řekl: „Já jsem Josef, váš bratr.“ A ti patriarchové byli vyděšení. Báli se. On řekl: „Nebojte se.“

140 A on začal křičet tak hlasitě, že ho slyšeli dokonce ve faraonově paláci, jak křičí, slyšeli jeho křik a pláč. On seběhl dolů a objal malého Benjamína a vzal ho do náručí a políbil ho a padl mu na šíji a začal

plakat, řekl: „Chcete mi říct, že můj ubohý starý tatínek tam v Kanaánu ještě žije?“ Jaký pocit. Jaká láska Boží, která byla vylita. „Můj tatínek je stále naživu a já mu pošlu nějaké obilí.“

¹⁴¹ Řekl, ó, a křičel ze všech sil. Jsem zvědavý, jak to bude toho dne, když náš Pán Ježíš prolomí východní obzor, když se bude znovu vracet na zem. Haleluja. On tam křičel a plakal; stál tam ten velký kníže a patriarchové. Řekl jim: „Necítte se špatně.“ Řekl: „Bůh mne poslal.“ Vidíte Ducha svatého, jak působí Božská láska? Řekl: „Bůh mne sem poslal. Nedělejte si výčitky.“ Řekl: „Bůh mne sem poslal, aby v tomto čase zachránil život.“ A proč jinak Ho sem Bůh poslal, než aby zachránil život? Proč jinak je tady dnes večer Duch svatý, než aby zachránil život?

¹⁴² On byl Židy odmítnut a byl poslán sem k pohanům, aby zachránil život. Máš ho dnes večer, přáteli? Pak on říká: „Je můj otec stále naživu?“ A vydal se tam s vozy a voly a tak dále. A ten ubohý starý slepý Izrael vyšel ven. Ten starý prorok takhle vyšel.

¹⁴³ A když uslyšel, že Josef žije, rozplakal se a řekl: „Ó, požehnaný Bůh. Ještě jednou uvidím mého chlapce, ucítím ho.“ Když ho tam přivedl, on se s ním setkal. Ten starý, slepý člověk, jeho slabé prsty se takhle přesouvaly a sevřely a držely Josefův obličej a oni tam na něco poklekli a začali plakat a kvílet, otec a syn se navzájem objímali. Ó!

¹⁴⁴ Když dnes večer pomyslím na marnotratného, který je Bohu vzdálený, někde tam daleko v hříchu. Bratře, jí v prasečí ohradě, běhá po světě. Proč byste během tohoto probuzení, jestli jste v těchto letech promarnili svůj život v hýření a promarnili jste svůj statek, proč byste teď neobrátili svá srdce k Otci? Jestli jste provedli něco špatného, proč se s Ním dnes večer nesetkáte v polovině cesty a nevrhnete se do Jeho náruče. „Chceš mi říct, bratře Branhame, že Bůh mě stále miluje?“ On tě dnes večer hledá. On tě vyhlíží.

¹⁴⁵ Duch svatý je tady, aby zachránil život, aby vás zachoval, aby vám dal požehnání, aby vás vybral. A jestli jste byli vyvoleni v Bohu, přišli jste sem dnes večer z určitého důvodu. Říkáte: „Bratře Branhame, mohu se za takového považovat?“ Proč jsi dnes večer přišel do kostela? Co tě přimělo přijít? Myslíš si, že ďábel by tě přitáhl do kostela? V žádném případě. Ďábel by tě z něho chtěl odtáhnout. To tě volal Bůh. Je to Otec, který tě dnes večer volá.

¹⁴⁶ Tedy, u Boha máš místo a Bůh tě volal a volal a volal. Jestli to místo nepřijmeš, tam je odpočítáno tolik a tolik míst, pro každého a

Bůh to místo už dávno předurčil. Jestli to místo promeškáš zaujmout, někdo ho zaujme místo tebe. A tak, jestli jsi ještě dnes večer nezaujal své místo, ať Bůh dnes večer způsobí, abys své místo zaujal. Zítra večer budeme... Oni bydleli tam v Egyptě celé roky. A zítra večer je vyvedeme k obětnímu beránkovi. A přivedeme je až k Jordánu a pak je převedeme na druhou stranu řeky do té jiné země na poušti. Ať Bůh každého z vás požehná.

147 Dnes večer to bylo tvrdé. Zabrало to hodně času. Bylo to škrábání a tahání asi půldruhé hodiny nebo i víc. A procházeli jsme Písmu, a šlo do tuhého. Ale bratře, sestro, dokážeš si dnes večer uvědomit, že to je Boží vyvolení? Kolik z vás věří v Boží vyvolení? Kolik z vás věří, že vás vyvoluje a povolává Bůh? On je Ten, který to dělá.

148 Radujete se teď? Věříte? Věříte dnes večer, že se teď můžete postavit i zítra a říct: „Satane, ty jsi mne postrkoval kolem dokola a dělal jsi to a tamto. Ale v mém srdci bylo celou dobu něco, co tlouklo a táhlo mne k Bohu. A teď si uvědomuji, na čem se zakládá moje povolání. Tam venku nebudu nikdy uspokojen. Tam venku nemohu být spokojen, protože Bůh mne povolal. A tak se teď chystám odhodit tyto věci stranou a přijít ke svému nebeskému Otcí. Budu žít s Ním.“ Kolik z vás tady by chtělo říct: „Bratře Bille, od dnešního večera se zavazuji Bohu, že mu budu sloužit. Víím, že jsme na konci cesty, a poznal jsem, že nám už moc času nezbývá. Ale z Boží milosti to dnes večer chci vymést docista a budu sloužit Bohu.“ Zvedl bys svou ruku? Bůh žehnej tvému srdci.

149 V pořádku. Kolik z vás cítí, že by chtělo říct: „Bratře Bille, ještě to tak v mé mysli přesně není. Ale pomodlíš se za mne, aby mne Bůh toho dne přijal, aby Bůh poslal do mého srdce ještě jedno volání? A já přijdu, jestli mne ještě jednou zavolá; já přijdu.“ Zvednete své ruce? Jste ohledně toho dnes večer natolik znepokojeni? Bůh vám žehnej, paní. Bůh vám žehnej, paní. Ještě někdo další řekne... Bůh vám žehnej, paní. Bůh vám žehnej, pane. Bůh ti žehnej. Bůh vám žehnej, mladá paní.

150 Ještě někdo řekne: „Bratře Branham, dnes večer nejsem to, co bych měl být. Víím, že nejsem. Zarmucoval jsem mého Pána, ale něco v mém srdci mi vždy říkalo, že bych měl být křesťanem. A já chci sloužit Bohu.“ Je tady dnes večer taková osoba, která nikdy neudělala ten začátek? No, chci, abyste právě teď na závěr byli vůči mně upřímní. A ty víš, že něco v průběhu tvého života ti říkalo, že bys měl sloužit Bohu. Něco takového jsi pociťoval už dlouhou dobu. Ještě nikdy

jsi neudělal ten první krok, ale něco ti to napovídalo. Já nepatřím k takovým lidem, kteří by běželi tam dozadu a táhli vás sem. Ne, ne. Jestli to neudělá Duch svatý skrze kázání Slova, nemá to pro mne význam. Vidíte, to je pravda. Ty si musíš zvolit.

151 Ale budete vůči mně natolik upřímní, že řeknete: „Bratře Bille, celé roky nebo celou dobu (nebo jakkoliv dlouho to bylo) ve mně bylo něco, co mne volalo. Jako kdyby mi to chtělo říct, že bych se měl obrátit k Bohu a ještě jsem to neudělal. Modli se za mne, bratře Bille, abych byl natolik mužem, nebo ženou, abych to udělal.“ Zvedneš svou ruku? Všude v budově teď ti, kteří cítíte, že Bůh vás... Bůh ti žehnej.

152 Ještě někdo řekne: „Něco mne v mém srdci volalo, a ještě nikdy jsem se tomu nevydal.“ Jen zvedni svou ruku. Řekni: „To jsem já. Ještě nikdy jsem se nestal křesťanem, ale chci to udělat. Chci to udělat, a chci, aby ses pomodlil, aby mne Bůh neodmítl, dokud se nerozhodnu.“

153 Uděláš to? Zvedni svou ruku. Bůh vám žehnej, pane. To je velmi ušlechtilé. Prostě někdo, kdo jednoduše zvedne svou ruku a řekne: „Chci, aby ses modlil, bratře Bille, abych Boha neodmítnul.“ Bůh vám žehnej, pane. To je skvělé. Teď ještě někdo. Je tady ještě někdo? Budte teď upřímní.

154 Pohledte teď, co když do vašeho domu přijde před rozedněním doktor, změří vám pulz, odstoupí a řekne: „Ne, tentokrát se z toho nedostane. Je s ním konec.“ Ó, jak by sis přál, abys tu ruku zvednul. To by mohlo něco znamenat, jako: „Modli se za mne, bratře.“

155 Já nevím, kdo jste, ledaže byste mi to oznámili. Shromáždění také neví, kdo jste, ale jestli zvedáte ruku, Bůh to uzná. To vás nespasí, ne, ale to vám dá tolik pro začátek. To vám dá tolik na začátek. Pak možná dřív, než to probuzení skončí, odevzdáte své srdce Kristu.

156 No, dnes večer to bylo drsné. Ale pokusíme se dostat do něčeho solidnějšího, do Slova, které bylo na počátku, tak to myslím, když budeme pokračovat. Je tady ještě někdo? Pět lidí zvedlo ruku. Ještě někdo? Mohl bych jich mít prostě šest nebo sedm? Tedy, chci, abyste byli čestní. Bůh vám žehnej, mladá paní. Teď vím, že je tady ještě jedna osoba, která by měla zvednout ruku. Zvedni tedy jen svou ruku a řekni: „Bratře Bille, pomodli se za mne.“

157 Já nepřijdu tam dozadu, kde jste vy. Budu se za vás modlit právě tady. A tak jenom řekněte: „Vzpomeň mne teď. Nejsem křesťan, ale vždy jsem cítil, že bych měl být. A teď vím, že křesťan nejsem.“ Je tady teď ještě někdo? Zvedni svou ruku. Ano, chystám se ukončit.

Sedni si k pianu, Tedde, jestli chceš. Řekne ještě někdo: „Bratře Bille, pamatuj na mne, aby můj život byl Bohu blíž. Nechci být, nechci žít tímhle polovičatým životem a v tomto vlažném stavu. Chci opravdu... aby moje srdce hořelo ohněm. Pomodli se za mne.“ Bůh ti žehnej. Bůh ti žehnej; tobě, tobě. To je skvělé. To je dobré. Bůh ti žehnej. Vidím vaše ruce, které se zvedají.

158 Podívejte se, jestli Bůh vyslýchá mou modlitbu, aby otevřel oči slepého, otevřel uši hluchého, a působí, že chromí... Kongresmani, králové, vládcové, monarchové, zmrzačení se prostě narovnali... Rozhlédněte se kolem světa — miliony a miliony, troufám si to říct s pocitem pravdivosti ve svém srdci. Kolem deseti milionů lidí, o kterých vím, slyšelo to poselství, deset milionů lidí ze všech národností. Mluvil jsem před deseti a patnácti různými národnostmi najednou. Muselo to jít přes deset nebo patnáct překladatelů, než jsem mohl vůbec pokračovat a říct další slovo, takto skrze překladatele. A viděl jsem sto tisíc nebo — a viděl jsem třicet tisíc, kteří najednou přišli ke Kristu. Třicet tisíc obrácených najednou. Durban, Jižní... A teď jedu na shromáždění, na kterém bude sedět tři sta tisíc lidí.

159 A říkám to ze svého srdce. Už jste mne někdy slyšeli předpovědět něco ve jménu Páně, co by se přesně tak nestalo? Zeptejte se, kdekoliv chcete, kdekoliv na světě. A podívejte se na stovky a stovky věcí, které On řekl. Jistěže vím, o čem mluvím. Ne sám ze sebe, Kristus je tady. A říkám vám pravdu, přátelé. Jestli zemřete bez znovuzrození — jste ztraceni.

160 Ježíš řekl: „Jestli se člověk nenarodí z vody a z Ducha, v žádném případě nevejde do Království.“ Bez ohledu na to, jak je dobrý, kolik jsi zaplatil, ke které církvi jsi patřil, k čemu jsi byl přidružený, jaké bylo tvé společenské postavení, kdo byl tvůj otec a matka, kdo byl tvůj pastor. „Dokud se člověk nenarodí znovu, nikdy neuvidí království Boží.“

161 Vzali jsme jednoho dne to zrno kukuřice, viděli jste ho tady v zemědělství. Jedno z nich bylo dokonalé zrno kukuřice, všechno množství vápníku, všechno, co bylo v tomto zrně, bylo i v tom zrně. Jedno bylo vypěstováno na poli a to druhé nebylo. Měli jsme od každého hrst. Vložili je do země. Ani jedno, které bylo uměle vyprodukováno, i když obsahovalo každou složku nacházející se v tom druhém zrně a bylo stejně uformováno a všechno, ani jedno z nich nevzešlo. Ale ty druhé vzešly všechny. Proč? Měly v sobě zárodek života.

162 A dnes večer tady jsou muži a ženy, a na celém světě, kteří chodí do svých církví, patří k církvi, vyznávají, že jsou křesťané, a nemají v sobě ten zárodek života. Oni nemohou vzejít. Není pro ně žádná možnost, aby vstali z mrtvých. Nebudte svedeni, přátelé, rozvažte to sami. Záleží to na vás. Je to ve vás. Je to vaše rozhodnutí. Ať vás Pán požehná, zatímco skloníme své hlavy.

163 Otče, jak jsme se do toho dnes večer pustili, musel jsem říct tvrdé věci, drsné věci, které řaly do živého, ale Ty jsi řekl, že Evangelium je ostřejší než dvojsečný meč, pronikající až do morku kostí a rozsuzující myšlenky lidského rozumu. Nedej Bože, abychom měli něco méně než toto.

164 Tedy, děkujeme Ti za vyvolení. Děkujeme Ti, že jsi nás povolal. A teď v našich srdcích, Duch svatý nás celá tato léta zachovával. Jak Ti za to děkujeme. Úžasná milost, když pomyslím, že jsme v těch minulých dnech vyšli ze stoky hříchu a jak jsi k nám byl dobrý. A my milujeme ty muže a ženy, kteří jsou teď ve světě, s vědomím, že ještě několik otáček slunce a potom bude již příliš pozdě. V jednom z těchto dnů bude příliš pozdě. Oni budou odříznuti, a to rychle, bez pomoci, bez smilování. A Ty jsi řekl, že se jejich neštěstí jen vysměješ.

165 Když pomyslím na tento svět, v jednom z těchto dnů budou po tomto starém světě vát kvílící větry, když bude atomovou bombou vyhozen do vzduchu a dostane se to až do oblasti slunce a budou po něm vát kvílící větry, za pět set let ode dneška. A budou tam v tom písku ukryté náhrobní kameny a na nich možná naše jména, budou tam ležet v tom víru a vytráveni větru a v tom žhavém teple slunce. Ale kde budou naše ubohé duše?

166 Bože, kež je to ten večer, v němž bude rozhodnuto o nějakém věčném místě určení. Dej to, Pane. Aby každý hříšník tady, ti muži a ženy a mladé ženy a tak dále, kteří zvedli své ruce a řekli, že jsou hříšní a chtějí být vzpomenuti v modlitbě, ó Bože, ať jim to Duch svatý právě teď dá. A ať přijmou Ježíše Krista jako svého Spasitele, a jsou naplněni Duchem svatým. Vyslyš, Pane, aby ti odpadlíci a ti, kteří ochladli a odešli od Tebe, aby dnes večer přiběhli jako hromádka dětí, které hladověly k smrti. Ať přiběhnou k Božímu stolu a řeknou: „Chci se najíst.“ Dopřej jim to, Pane.

167 A děkuji Ti za tyto drahé svaté Boží, kteří zvedli své ruce a v slzách a modlitbě jdou vpřed, a byli věrní až do této hodiny. Požehnej dnes večer tato slova, Pane. I když se pohybovala z jedné strany Bible na druhou, a všechna byla zdeformovaná; a Ty to možná dokážeš

urovnat v jejich myslích, Pane. Pro mne to bylo nové, poprvé po sedmi letech, Pane, jsem se o to pokusil. A modlím se teď, abys nás zítra večer přivedl zpět ještě ve větším počtu, a ať je tu Duch svatý. A mnozí z těch, kteří jsou tady dnes večer, ať se rozhodnou, aby byli spaseni a ať se zítra večer vrátí radostní a šťastní. Dej to, Pane. Ať padnou Otci kolem krku jako Josef, Pane. Políbí Otce, ó, a řeknou: „Děkuji Ti, Pane, že jsi mne zachránil.“ Dej to, Pane. Ať se teď něco stane. Prosíme o požehnání, abys nás rozpustil z toho shromáždění, ale nikdy z Tvé přítomnosti. A ať se zítra večer vrátíme šťastní a radostní a ať přineseme vzácné snopy. Protože o to prosíme v Kristově jménu. Amen.

¹⁶⁸ Křesťanský příteli, je mi líto, že jsem zabral celý ten čas. Je mi to velice líto. Zítra večer vás chci propustit v devět hodin, pokud to bude možné. Musím mluvit trochu drsně. Já za to nemohu. Vy mne přesto milujete, že ano? [Shromáždění říká: „Amen.“] Já vás také. Já vás miluji. A je to jen pro vaše blaho. Teď povstaňme. V pořádku, Vezmi jméno Ježíš s sebou, jen ten refrén.

*Vezmi s sebou jméno Ježíš,
Dítě žalu a nářku.
Ono ti dá radost a útěchu...*

¹⁶⁹ No, chci, abyste zítra vzali telefon. Přiveďte nějakého hříšníka, přiveďte ho. Vratte se. Řekněte pastorům. Pojdme teď, spojme se a mějme starodávné probuzení. Budeme teď během jednoho nebo dvou večerů přivedeni do pořádku. Pojdme vpřed a prožívejme dobrý čas. Podejme si teď navzájem ruce.

*...nebe.
Vzácné jméno, ó, jak sladké.
Naděje země a radost nebe.*

¹⁷⁰ Ať teď milost Boží a společenství Ducha svatého odpočine a zůstane s vámi, dokud se znovu nesejdeme, v Ježíšově jménu. Amen. Bůh vás teď žehnej. Můžete se v Boží lásce a s požehnáním rozejít. Teď vy všichni členové modlitebny podejte ruce tady těmto lidem. Ať jim každý z vás každopádně potřese rukou. Pozvěte je zpět. Ať Duch svatý udělá totéž. No, prostě to urovnejte, zapomeňte na všechny vaše rozdíly a urovnejte to. Dobře.

*Na jméno Ježíš se sklání,
...padá...*

